

TILKYNNING

um flutningsjöfnunargjald á olíuvörum.

Á grundvelli laga nr. 103/1994 um jöfnun á flutningskostnaði olíuvara tilkynnir Samkeppnisstofnun að flutningsjöfnunargjald á neðangreindum olíuvörum sem hér segir frá og með 1. nóvember 2000 og gildir gjaldið þar til annað verður ákveðið.

Bifreiðabensín	0,65 kr. á lítra
gasolía	0,80 kr. á lítra
aðrar olíur og blöndur til brennslu	1,05 kr. á kg
flugvélabensín	0,20 kr. á lítra
flugsteinolía (þotuelsneyti)	0,05 kr. á lítra

Samkvæmt 3. gr. laga nr. 103/1994 um jöfnun á flutningskostnaði olíuvara skulu dreifingaraðilar samkvæmt 1. gr. laganna, aðrir en þeir sem annast innanlandssölu á olíu í öllum landshlutum, greiða flutningsjöfnunargjaldið við innheimtu aðflutningsgjalda miðað við innflutt móttekið magn. Tollstjórinn í Reykjavík og sýslumenn utan Reykjavíkur annast samkvæmt sömu grein innheimtu gjaldsins og skulu skila því til flutningsjöfnunarsjóðs olíuvara.

Samkeppnisstofnun, Reykjavík, 26. október 2000.

Georg Ólafsson.

Gunnar G. Þorsteinsson.

REGLUGERÐ

um breytingu á reglugerð um aksturs- og hvíldartíma ökumanna o.fl. í innanlandsflutningum og við flutning innan Evrópska efnahagssvæðisins, nr. 136 3. mars 1995.

1. gr.

Við 1. gr., sbr. reglugerð nr. 658 12. nóvember 1998, bætist ný málsgrein, svohljóðandi: Gerðirnar, aðrar en reglugerð nr. 3572/90, eru einnig birtar í viðaukum I-III við reglugerðina.

2. gr.

Við reglugerðina bætast viðaukar eins og greinir í viðaukum I-III við reglugerð þessa.

3. gr.

Reglugerð þessi, sem sett er samkvæmt 6. mgr. 44. gr., 60. gr. og 67. gr. umferðarlaga, nr. 50 30. mars 1987, sbr. lög nr. 44 7. maí 1993, svo og með hliðsjón af 20., 20.a, 21., 23. og 23.a tölul. XIII. viðauka við EES-samninginn, öðlast þegar gildi.

Dóms- og kirkjumálaráðuneytinu, 9. október 2000.

Sólveig Pétursdóttir.

Björn Friðfinnsson.

VIÐAUKI I
Gerðir samkvæmt a-lið 2. mgr. 1. gr.

REGLUGERÐ RÁÐSINS (EBE) nr. 3820/85

frá 20. desember 1985

um samhæfingu tiltekinnar löggjafar á sviði félagsmála er varðar flutninga á vegum

RÁÐ EVRÓPUBANDALAGANNA HEFUR,

með hliðsjón af stofnsáttmála Efnahagsbandalags Evrópu, einkum 75. gr.,

með hliðsjón af ákvörðun ráðsins frá 13. maí 1965 um samhæfingu á tilteknum ákvæðum er hafa áhrif á samkeppni í flutningum á vegum, járnbrautum og skipgengum vatnaleiðum ⁽¹⁾, einkum III. þætti,

með hliðsjón af tillögu framkvæmdastjórnarinnar ⁽²⁾,

með hliðsjón af álitu Evrópuþingsins ⁽³⁾,

með hliðsjón af álitu efnahags- og félagsmálanefndarinnar ⁽⁴⁾,

og að teknu tilliti til eftirfarandi:

Félagsleg ákvæði bandalagsins á sviði flutninga á vegum eru sett fram í reglugerð (EBE) nr. 543/69 ⁽⁵⁾, eins og henni var síðast breytt með reglugerð (EBE) nr. 2829/77 ⁽⁶⁾. Þessi lagaákvæði miða að samhæfingu á samkeppnisskilyrðum í flutningum á landi, einkum á vegum, sem og bættum starfsskilyrðum og umferðaröryggi. Það sem áunnist hefur á þessum sviðum ber að varðveita og útfæra frekar. Hins vegar er nauðsynlegt að gera ákvæði fyrrnefndrar tilskipunar sveigjanlegri án þess þó að það rýri markmið þeirra.

Með tilliti til breytinganna sem settar eru fram hér á eftir ber að safna öllum gildandi ákvæðum á þessu sviði saman í einn texta til að fá heildaryfirlit og fella síðan reglugerð (EBE) nr. 543/69 úr gildi. Þó skulu undanþágurnar sem kveðið er á um í 4. gr. fyrir tiltekin ökutæki og ákvæði 15. gr. um tiltekna farþegaflutninga gilda áfram um ákveðinn tíma.

Ákvæði reglugerðar þessarar sem varða starfsskilyrði mega ekki skerða rétt aðila vinnumarkaðarins til að setja ákvæði, með samningaviðræðum milli heildarsamtaka launamanna

og atvinnurekenda eða á annan hátt, sem eru hagstæðari launþegum. Til að efla félagslegar framfarir og auka umferðaröryggi skal hvert aðildarríki hafa rétt til að gera tilteknar viðeigandi ráðstafanir.

Með hliðsjón af því að aðstoðarmönnum og umsjónarmönnum hefur fækkað er ekki lengur þörf á að skipuleggja hvíldartíma áhafnarmeðlima annarra en öikumannans.

Með því að koma á fastri vinnuviku í stað sveigjanlegrar yrði auðveldara að skipuleggja störf öikumanna og bæta eftirlit með þeim.

Nauðsynlegt er að kveða á um reglur í millilandaflutningum til eða frá þriðja landi eða milli tveggja landa utan bandalagsins þegar farið er um yfirráðasvæði aðildarríkis í umflutningi. Ákvæði Evrópusamningsins um störf áhafna sem annast millilandaflutninga á vegum (AETR) frá 1. júlí 1970 eiga að gilda um þessa flutninga. Þegar um er að ræða ökutæki skráð í ríki sem ekki á aðild að AETR-samningnum gilda ákvæði þessi eingöngu um þann hluta leiðarinnar sem farið er innan bandalagsins.

Þar eð efni AETR-samningsins fellur undir gildissvið reglugerðar þessarar, þá heyrir réttur til að semja og leiða samninginn til lykta undir bandalagið. Hinar sérstöku aðstæður sem ríktu þegar AETR-samningaviðræðurnar fóru fram réttlæta þó í undantekningartilvikum málsmeðferð þar sem aðildarríki bandalagsins hvert um sig afhenda fullgildingar eða aðildarskjöl sín til vörslu í samstilltri aðgerð en aðhafast engu að síður í þágu bandalagsins og fyrir þess hönd.

Til að tryggja að lög bandalagsins um flutninga innan bandalagsins séu æðri öðrum lögum skulu aðildarríkin gera fyrirvara um að flutningar milli aðildarríkjanna skuli ekki teljast millilandaflutningar í skilningi samningsins þegar þau afhenda fullgildingar- eða aðildarskjöl sín til vörslu.

⁽¹⁾ Stjtið. EB nr. 88, 24. 5. 1965, bls. 1500/65.

⁽²⁾ Stjtið. EB nr. C 100, 12. 4. 1984, bls. 3 og Stjtið. EB nr. C 223, 3. 9. 1985, bls. 5.

⁽³⁾ Stjtið. EB nr. C 122, 20. 5. 1985, bls. 168.

⁽⁴⁾ Stjtið. EB nr. C 104, 25. 4. 1985, bls. 4 og Stjtið. EB nr. C 303, 25. 11. 1985, bls. 29.

⁽⁵⁾ Stjtið. EB nr. L 77, 29. 3. 1969, bls. 49.

⁽⁶⁾ Stjtið. EB nr. L 334, 24. 12. 1977, bls. 1.

Möguleikarnir sem kveðið er á um í sjálfum samningnum á að samningsaðilar geri með sér tvíhliða samninga, þar sem vikið er frá nefndum samningi, um landamæraumferð og umflutning eru í grundvallaratriðum innan valdsviðs bandalagsins.

Ef breyting á innri reglum bandalagsins á þessu sviði krefst samsvarandi breytingar á samningnum munu aðildarríkin gera sameiginlegar ráðstafanir til þess að ná fram slíkri breytingu á samningnum í samræmi við þá málsméðferð sem þar er mælt fyrir um.

Heimilt er að undanþiggja tiltekna flutninga frá beitingu reglugerðar þessarar.

Æskilegt er að bæta við og skýra tilteknar skilgreiningar og breyta tilteknum ákvæðum, einkum þeim er varða undantekningar fyrir tiltekna flokka ökutækja.

Æskilegt er að setja reglur um lágmarksaldur ökumanna sem annast vöru- eða farþegaflutninga og taka jafnframt tillit til ákveðinna krafna um starfsþjálfun, sem og lágmarksaldur aðstoðarmanna og umsjónarmanna. Að því er starfsþjálfun varðar skal aðildarríkjum heimilt að færa lágmarksaldur aðstoðarmanna ökumanns niður í 16 ár.

Æskilegt er að setja reglur sem takmarka samfelldan akstur tíma og akstur tíma á dag án þess að það hafi áhrif á innlend ákvæði um að ökumaður aki eigi lengur en svo að hann sjái sér fært að gæta fyllsta öryggis.

Með því að lengja akstur tíma á dag og stytta jafnframt akstur tíma á tveimur vikum verður stjórnun flutningafyrirtækja auðveldari og um leið horfir það til félagslegra framfara.

Rétt er að leiðrétta ákvæði um hlé á akstri vegna lengri akstur tíma á dag.

Æskilegt er að mæla fyrir um lágmarkstíma og önnur skilyrði sem gilda um daglegan og vikulegan hvíldartíma áhafnar.

Feróimar yrðu auðveldari ef ökumanni væri gert kleift að skipta daglegum hvíldartíma sínum svo hann sé ekki neyddur til að matast og gista á einum og sama stað.

Það heyrir til félagslegra framfara og stuðlar að auknu umferðaröryggi að lengja vikulegan hvíldartíma en heimilangu að síður að stytta hann, að því tilskildu að ökumaðurinn geti bætt sér upp þann hluta hvíldartímans sem ekki hefur verið tekinn á stað sem hann hefur sjálfur kosið sér og innan tiltekins tíma.

Á mörgum flutningaleiðum á vegum innan bandalagsins er farið með ferjum eða járnbrautum hluta leiðarinnar. Því er mikilvægt að í reglugerðinni sé kveðið á um daglegan hvíldartíma og hæfileg hlé í slíkum flutningum.

Vegna umferðaröryggis skal banna kaupakgreiðslur fyrir eigna vegalengd og/eða flutt vörumagn þar sem slíkt kann að stofna umferðaröryggi í hættu.

Æskilegt er að kveða á um að heimilt sé að gera undantekningar frá reglugerð þessari fyrir tiltekna innanlandsflutninga sem eru sérstaks eðlis. Þegar um undantekningar er að ræða ber aðildarríkjum að tryggja að félagslegri vernd og umferðaröryggi sé ekki teft í tvísýnu.

Vegna sérstaks eðlis farþegaflutninga er réttlætjanlegt að endurskilgreina flokka ökutækja sem aðildarríki geta veitt undanþágu frá beitingu reglugerðar þessarar á sviði innanlandsflutninga.

Aðildarríkjum skal vera heimilt, með leyfi framkvæmdastjórnarinnar, að veita undanþágu frá ákvæðum reglugerðarinnar í undantekningartilvikum. Þegar brýna nauðsyn ber til skal vera unnt að fallast á þessar undantekningar í takmarkaðan tíma án þess að leyfi framkvæmdastjórnarinnar liggi áður fyrir.

Fyrir ökumenn ökutækja í reglubundnum farþegaflutningum getur afrit af tímaáætlun og útdráttur úr starfsskýrslu fyrirtækisins komið í staðinn fyrir ökuritann. Gagnlegt er vegna beitingar reglugerðar þessarar sem og til að koma í veg fyrir misnotkun að afhenda ökumönnum sem þess óska útdrátt úr starfsskýrslu þeirra.

Til þess að eftirlit sé virkt er æskilegt að undanþiggja ekki lengur reglubundna farþegaflutninga milli landa, að undanskilinni tiltekinni landamæraþjónustu, þeirri skyldu að koma fyrir og nota ökurita.

Æskilegt er að leggja áherslu á mikilvægi og nauðsyn þess að atvinnurekendur og ökumenn virði ákvæði þessarar reglugerðar.

Framkvæmdastjórninni ber að fylgjast með hvernig þessi mál þróast í aðildarríkjum og ber henni að leggja skýrslu fyrir ráðið og Evrópuþingið um framkvæmd þessarar reglugerðar annað hvert ár.

Rétt er að aðildarríkin veiti hvert öðru gagnkvæma aðstoð svo beita megi þessari reglugerð og fylgjast með hvort ákvæði hennar séu virt.

SAMÞYKKT REGLUGERÐ ÞESSA:

I. ÞÁTTUR

Skilgreiningar

1. gr.

Í þessari reglugerð er merking eftirfarandi hugtaka sem hér segir:

1. „flutningar á vegum“: allur akstur ökutækja til vöru- eða farþegaflutninga á vegum sem opnir eru almennri umferð, með eða án farms;

2. „ökutæki“: vélknúin ökutæki, dráttar bifreiðir, tengivagnar og festivagnar svo sem hér segir:
- „vélknúid ökutæki“: ökutæki knúid eigin vélarafli til aksturs á vegum, þó ekki ökutæki sem rennur á spori, sem er að jafnaði notað til farþega- eða vöruflutninga.
 - „dráttar bifreið“: ökutæki knúid eigin vélarafli til aksturs á vegum, þó ekki ökutæki sem rennur á spori, sem sérstaklega er hannað til að draga, ýta eða flytja eftirvagna, festivagna, vinnutæki eða vélar;
 - „eftirvagn“: ökutæki sem er hannað til að tengjast vélknúnu ökutæki eða dráttar bifreið;
 - „festivagn“: eftirvagn án framáss sem er þannig tengdur að talsverður þungi hans og farms hans hvílir á dráttar bifreiðinni eða vélknúna ökutækinu;
3. „ökumaður“: hver sá sem ekur ökutækinu jafnvel þó það sé aðeins um stutta stund eða sá sem ferðast með ökutækinu til þess að aka því ef þörf krefur;
4. „vika“: tímabilið frá kl. 00.00 á mánudegi til kl. 24.00 á sunnudegi;
5. „hvíld“: samfelldur tími í að minnsta kosti eina klukkustund sem ökumaður getur notað að vild;
6. „leyfð heildarþyngd“: heimiluð hámarksþyngd fullfermds ökutækis;
7. „reglubundnir farþegaflutningar“: innanlands- og millilandaflutningar samkvæmt skilgreiningu í 1. gr. reglugerðar ráðsins nr. 117/66/EBE frá 28. júlí 1966 um setningu sameiginlegra reglna um farþegaflutninga milli landa með langferða- og áætlunar bifreiðum ⁽¹⁾.

II. ÞÁTTUR

Gildissvið

2. gr.

- Reglugerð þessi gildir um flutninga á vegum innan bandalagsins, samanber skilgreiningu í 1. mgr. 1. gr.
 - Evrópusamningurinn um störf áhafna sem annast millilandaflutninga á vegum (AETR) gildir í stað núgildandi reglna um millilandaflutninga á vegum:
- alla leiðina til og/eða frá eða í umflutningi um þriðju lönd sem eiga aðild að samningnum ef flutningurinn fer fram með ökutækjum sem skráð eru í aðildarríki eða í einu þessara þriðju landa,

— í ferð innan bandalagsins til og/eða frá þriðja landi sem á ekki aðild að samningnum ef flutningurinn fer fram með ökutækjum sem skráð eru í einu þessara landa.

3. gr.

Bandalagið skal taka upp samningaviðræður við þriðju lönd sem nauðsynlegar kunna að vera fyrir framkvæmd reglugerðar þessarar.

4. gr.

Reglugerðin gildir ekki um flutninga með:

- ökutækjum til vöruflutninga þegar leyfð heildarþyngd ökutækisins, að meðtalinni þyngd eftir- eða festivagna, er ekki meiri en 3,5 tonn;
- ökutækjum til farþegaflutninga sem eru smíðuð þannig og búin að þau henta til að flytja ekki fleiri en níu manns, að ökumanni meðtöldum, og eru ætluð í því skyni;
- ökutækjum til farþegaflutninga í reglubundnum ferðum svo fremi að ökuleiðin sé ekki lengri en 50 km;
- ökutækjum sem hafa leyfilegan hámarks hraða ekki yfir 30 km/klst.;
- ökutækjum sem eru notuð eða er stjómað af herliði, almannavörnum, slökkviliði og liðsafla sem heldur uppi lögum og reglu;
- ökutækjum sem notuð eru í tengslum við störf við fráveitur, flóðavernd, vatns-, gas- og rafmagnsveitur, viðhald á vegum og eftirlit, sorphreinsun, rit- og talsímaþjónustu, pósthúsinga, útvarps- og sjónvarpssendingar og við að miða út útvarps- eða sjónvarpssendingu eða móttökutæki;
- ökutækjum sem notuð eru í neyðartilvikum og við björgunarstörf;
- sérstökum ökutækjum sem eru notuð við læknisþjónustu;
- ökutækjum sem flytja búnað fyrir fjölleikahús og tívoli;
- sérstökum ökutækjum til aðstoðar á vegum;
- ökutækjum sem er reynsluækið á vegum vegna tæknipróunar, viðgerðar eða viðhalds og nýjum eða endurbýggðum ökutækjum sem enn hafa ekki verið tekin í notkun;
- ökutækjum sem ekki eru notuð í atvinnuskyni heldur til að flytja vörur til persónulegra þarfa;
- ökutækjum sem eru notuð til að safna mjólk frá búum og flytja til baka mjólkurflát eða mjólkurafurðir til dýraeldis.

⁽¹⁾ Stjóri. EB nr. 147, 9. 8. 1966, bls. 2688/66.

III. ÞÁTTUR

Áhöfn

5. gr.

1. Lágmarksaldur ökumanna sem annast vöruflutninga skal vera sem hér segir:

a) á ökutækjum, að meðtöldum tengi- og festivögnum þar sem við á, með ekki meira en 7,5 tonna leyfðri heildarþyngd, 18 ár;

b) á öðrum ökutækjum:

— 21 ár, eða

— 18 ár, að því tilskildu að viðkomandi hafi undir höndum vottorð um starfshæfni sem er viðurkennt af einu aðildarríkjanna því til staðfestingar að hann hafi lokið starfsþjálfun fyrir ökumenn ökutækja til vöruflutninga á vegum í samræmi við reglur bandalagsins um lágmarksþjálfun fyrir ökumenn við flutninga á vegum.

2. Ökumenn sem annast farþegaflutninga skulu hafa náð 21 árs aldri.

Ökumaður sem starfar við farþegaflutninga á leiðum sem ná út fyrir 50 km radíus frá bækistöð ökutækisins skal enn fremur uppfylla eitt eftirfarandi skilyrði:

a) hafa unnið í eitt ár hið minnsta við vöruflutninga sem ökumaður ökutækja með leyfðri heildarþyngd sem er meira en 3,5 tonn;

b) hafa unnið í eitt ár hið minnsta við farþegaflutninga sem ökumaður ökutækja á leiðum sem eru innan við 50 km radíus frá bækistöð ökutækis, eða við aðrar tegundir farþegaflutninga sem heyrja ekki undir reglugerð þessa, að því tilskildu að lögbær yfirvöld liti svo á að með því hafi hann öðlast nauðsynlega reynslu;

c) hafa undir höndum vottorð um starfshæfni sem er viðurkennt í einu aðildarríkjanna því til staðfestingar að hann hafi lokið starfsþjálfun fyrir ökumenn ökutækja til farþegaflutninga á vegum í samræmi við reglur bandalagsins um lágmarksþjálfun fyrir ökumenn við flutninga á vegum.

3. Lágmarksaldur fyrir aðstoðarmenn ökumanns og umsjónarmenn skal vera 18 ár.

4. Ökumaður sem starfar við farþegaflutninga skal ekki háður skilyrðunum sem sett eru í a-, b- og c-lið annarrar undirgreinar 2. mgr. ef hann hefur stundað þetta starf í að minnsta kosti eitt ár fyrir 1. október 1970.

5. Í innanlandsflutningum innan við 50 km radíus frá bækistöð ökutækisins, þar á meðal í sveitar- og bæjarfélögum með miðstöðvar sínar innan þessa radíuss, er aðildarríkjum heimilt að færa lágmarksaldur aðstoðarmanna ökumanna niður í 16 ár, að því tilskildu að það sé gert með starfsþjálfun í huga og innan ramma landslaga um atvinnu-mál.

IV. ÞÁTTUR

Aksturstími

6. gr.

1. Aksturstíminn milli tveggja daglegra hvíldartíma eða milli daglegs hvíldartíma og vikulegs hvíldartíma, hér á eftir nefndur „akstursdagur“, skal ekki vera lengri en níu klukkustundir. Tvisvar í viku er heimilt að lengja hann í tíu klukkustundir.

Ökumaður skal eftir sex akstursdaga hið mesta taka sér vikulegan hvíldartíma eins og skilgreint er í 3. mgr. 8. gr.

Fresta má vikulegum hvíldartíma þar til í lok sjötta dags eftir heildarakstur tími á sex dögum fer ekki yfir hámarkið sem samsvarar sex akstursdögum.

Í farþegaflutningum milli landa, öðrum en reglubundnum flutningum, skal talan „tölf“ koma í stað tölunnar „sex“ í annarri og þriðju undirgrein og „tölf“ í stað „sjötta“ í þriðju undirgrein.

Aðildarríkjum er heimilt að láta beitingu undanfarandi undirgreinar ná til farþegaflutninga innanlands á yfirráðasvæði þeirra, annarra en reglubundinna farþegaflutninga.

2. Heildarakstur tími á hálfum mánuði má ekki fara yfir 90 klukkustundir.

V. ÞÁTTUR

Hlé og hvíldartími

7. gr.

1. Eftir akstur í fjóra og hálf klukkustund skal ökumaður taka sér hlé frá akstri í að minnsta kosti 45 mínútur, nema hvíldartími sé að hefjast hjá honum.

2. Í staðinn fyrir þetta hlé er heimilt að gera hlé á akstri í að minnsta kosti 15 mínútur í senn á aksturstímanum eða þegar í stað eftir að akstri lýkur á þann hátt að farið sé að ákvæðum 1. mgr.

3. Þrátt fyrir 1. mgr. er aðildarríkjum heimilt, í reglubundnum farþegaflutningum innanlands, að binda lágmarkshlé við 30 mínútur eftir akstur tíma sem er ekki lengri en fjórar klukkustundir. Einungis er heimilt að fallast á slíkar undantekningar í þeim tilvikum þegar aksturshlé lengra en 30 mínútur kynni að tefja umferð í borgum og ökumanni er ekki kleift að taka 15 mínútna hlé á fjögurra og hálfra klukkustundar akstri fyrir 30 mínútna hléið.

4. Í hléunum er ökumanni ekki heimilt að inna af hendi neitt annað starf. Að því er grein þessa varðar telst biðtími og sá tími sem ekki er notaður til aksturs á meðan dvalið er í ökutækinu á ferð, í ferju eða járnbrautarlest ekki til „annarra starfa“.

5. Ekki er heimilt að telja hlé samkvæmt þessari grein til daglegs hvíldartíma.

8. gr.

1. Á sólarhrings fresti skal ökumaður fá daglegan hvíldartíma sem er að minnsta kosti ellefu klukkustundir samfelld en heimilt er að stytta niður í níu klukkustundir samfelld hið minnsta, þó ekki oftar en þrisvar sinnum í einni viku, að því tilskildu að jafnlangur hvíldartími og nemur styttingunni sé veittur til uppbótar fyrir lok þeirrar viku sem á eftir fer.

Þá daga sem hvíldartíminn er ekki stytur á grundvelli fyrstu undirgreinar er heimilt að taka hvíld í tvö eða þrjú skipti á einum sólarhring og verður eitt þeirra að vera að minnsta kosti átta klukkustundir samfelld. Þegar svo háttar er lágmarkshvíldartíminn lengdur í 12 klukkustundir.

2. Ef minnst tveir ökumenn eru í ökutækinu skulu báðir fá daglegan hvíldartíma sem er minnst átta klukkustundir samfelld á þrjátíu klukkustundum.

3. Í hverri viku skal framlengja eitt hvíldartímabilanna sem um getur í 1. og 2. mgr. með vikulegum hvíldartíma sem er í allt 45 klukkustundir samfelld. Heimilt er að stytta þennan hvíldartíma niður í 36 klukkustundir samfelld hið minnsta ef hann er tekinn á bækistöð ökutækisins eða ökumannsins eða í minnst 24 klukkustundir samfelld ef hann er tekinn annars staðar. Sérhverja styttingu ber að bæta upp með jafnlangri hvíld sem tekin er óslitið fyrir lok þriðju viku eftir þá viku sem um ræðir.

4. Vikulegan hvíldartíma sem byrjar í einni viku og heldur áfram í næstu viku er heimilt að binda við aðra hvora vikuna.

5. Í farþegaflutningum sem falla undir fjórðu eða fimmtu undirgrein 1. mgr. 6. gr. er heimilt að fresta vikulegum hvíldartíma fram í næstu viku á eftir þeirri sem átti að taka hvíldartímann í og bæta við vikulegan hvíldartíma hennar.

6. Hvíld sem tekin er sem uppbót fyrir styttingu daglegs og/eða vikulegs hvíldartíma skal bæta við aðra hvíld sem er að minnsta kosti átta klukkustundir og skal veitt að beiðni hlutaðeigandi aðila á bækistöð ökutækis eða ökumanns.

7. Heimilt er að taka daglegan hvíldartíma í ökutækinu sé það búið svefnplássi og kyrrstætt.

9. gr.

Þrátt fyrir 1. mgr. 8. gr. er heimilt að slíta sundur daglegan hvíldartíma ef ökumaðurinn sem fæst við vöru- og farþegaflutninga fylgir ökutæki sem flutt er með ferju eða lest, en ekki oftar en einu sinni að eftirfarandi skilyrðum uppfylltum:

— þann hluta daglegs hvíldartíma sem tekinn er í landi verður að vera unnt að taka fyrir eða eftir þann hluta daglegs hvíldartíma sem tekinn er um borð í ferju eða lest,

— tíminn milli tveggja hluta daglegs hvíldartíma skal vera eins stuttur og mögulegt er og má aldrei fara yfir eina

klukkustund fyrir fermingu eða eftir affermingu, að meðtalinni tollmeðferð við fermingu og affermingu,

— meðan á báðum hlutum hins daglega hvíldartíma stendur verður ökumaður að hafa aðgang að koju eða svefnbekk.

Daglegur hvíldartími sem þannig er slitinn í sundur skal lengdur um tvær klukkustundir.

VI. ÞÁTTUR

Bann við tilteknum greiðslum

10. gr.

Bannað er að greiða ökumönnum sem eru launþegar greiðslur í tengslum við ekna vegalengd og/eða flutt vörumagn, jafnvel þótt þær teljist kaupauki eða launauppbót, nema þessar greiðslur séu þess eðlis að þær stofni ekki umferðaröryggi í hættu.

VII. ÞÁTTUR

Undantekningarákvæði

11. gr.

Hverju aðildarríki er heimilt að setja hærra lágmark eða lægra hámark en mælt er fyrir um í 5. – 8. gr. Þó gilda ákvæði reglugerðar þessarar áfram um ökumenn sem annast millilandaflutninga á ökutækjum skráðum í öðrum aðildarríkjum.

12. gr.

Að því tilskildu að umferðaröryggi sé ekki teft í tvísýnu er ökumanni heimilt að víkja frá ákvæðum þessarar reglugerðar til að ná hentugum áfangastöðum ef það er nauðsynlegt til að tryggja öryggi fólks, ökutækis eða farms. Ökumaður skal tiltaka með hvaða hætti og hvers vegna hann víkur frá þessum ákvæðum á skráningarblaði ökurita eða í starfskýrslu.

13. gr.

1. Hverju aðildarríki er heimilt að fallast á undantekningar á eigin yfirráðasvæðum eða, með samþykki hlutaðeigandi ríkja, á yfirráðasvæði annars aðildarríkis, frá ákvæðum reglugerðar þessarar um flutninga með ökutæki sem tilheyrir einum eða fleiri eftirfarandi flokka ökutækja:

a) ökutækjum til farþegaflutninga sem eru þannig smíðuð og búin að þau henta til að flytja ekki fleiri en 17 manns, að ökumanni meðtöldum, og eru til þess ætluð;

- b) ökutækjum sem opinber yfirvöld nota til að annast þjónustu við almenning og eru ekki í samkeppni við atvinnumenn í flutningum;
- c) ökutækjum sem fyrirtæki í landbúnaði, garðyrkju, skógariðnaði eða fiskveiðum nota til að flytja vörur innan við 50 km radius frá bækistöð ökutækisins, að meðtöldum sveitar- og bæjarfélögum með miðstöðvar sínar innan þessa radius;
- d) ökutækjum sem notuð eru til að flytja skepnuúrgang eða skrokka sem eru ekki ætlaðir til manneldis;
- e) ökutækjum sem notuð eru til að flytja lifandi dýr frá býlum til heimamarkaða og til baka eða frá mörkuðum til næstu sláturhúsa;
- f) ökutækjum sem eru notuð sem sölustaðir á heimamörkuðum eða til að selja vörur við húsdýr eða fyrir færanleg banka- eða sparisjóðsviðskipti, guðsþjónustur, bóka-, plötu- eða snælduútlán, menningarviðburði eða sýningar og eru sérstaklega búin í þessu skyni;
- g) ökutækjum til að flytja efni eða búnað sem nota á við starfsemi ökumannsins innan við 50 km radius frá bækistöð ökutækisins, að því tilskildu að akstur ökutækisins sé ekki aðalstarf ökumannsins og að þessi undantekning brjóti ekki verulega í bága við markmið reglugerðarinnar. Aðildarríkjunum er heimilt að gera þessar undantekningar háðar einstökum leyfum;
- h) ökutækjum sem eingöngu eru notuð til aksturs á eyjum sem eru ekki stærra en 2 300 km² og eru ekki tengdar yfirráðasvæði landsins með brú, vaði eða göngum sem opin eru vélknúnum ökutækjum;
- i) ökutækjum til vöruflutninga sem eru knúin gasi framleiddu á ökutækjunum eða rafmagni eða eru búin gangráði, teljist slíkt ökutæki, samkvæmt löggjöf aðildarríkis þar sem það er skráð, jafngilt ökutæki sem knúið er vél sem gengur fyrir bensíni eða dísilolíu, og má leyfð heildarþyngd að meðtalinni þyngd tengi- og festivagna ekki vera meiri en 3,5 tonn;
- j) ökutækjum notuðum við ökukennslu með það fyrir augum að afla ökurétinda;
- k) dráttarþreifidum sem eingöngu eru notaðar við landbúnað og skógariðnað.

Aðildarríkin skulu tilkynna framkvæmdastjórninni um undantekningar sem þau samþykkja samkvæmt þessari málsgrein.

2. Aðildarríkjunum er heimilt, að fengnu leyfi framkvæmdastjórnarinnar, að fallast á undantekningar frá beiðingu ákvæða reglugerðar þessarar í flutningum við aðstæður sem heyrta til undantekningar, ef slíkar undantekningar tefla ekki markmiðum reglugerðarinnar verulega í tvísýnu.

Þegar brýna nauðsyn ber til er þeim heimilt að fallast á tímabundna undantekningu sem nær ekki yfir lengri tíma en 30 daga og tilkynnist framkvæmdastjórninni þegar í stað.

Framkvæmdastjórnin skal tilkynna öðrum aðildarríkjum um allar undantekningar sem samþykktar eru samkvæmt þessari reglugerð.

VIII. ÞÁTTUR

Eftirlit og viðurlög

14. gr.

1. Í reglubundnum farþegaflutningum

— innanlands, og

— milli landa þar sem endastöðvar eru innan við 50 km í beinni línu frá landamærum tveggja aðildarríkja og samanlögð vegalengd fer ekki yfir 100 km,

sem lúta reglugerð þessari skal fyrirtækið semja tímaáætlun og starfsskýrslu.

2. Í starfsskýrslunni skal tilgreina fyrir hvern ökumann nafn, bækistöð og ákveðna tímaáætlun fyrir mismunandi akstur tímabil, önnur störf og viðverutíma ökumanns.

3. Starfsskýrslan skal hafa að geyma allar upplýsingar sem tilgreindar eru í 2. mgr. um að minnsta kosti yfirstandandi viku svo og vikuna næst á undan og næst á eftir henni.

4. Starfsskýrslan skal undirrituð af yfirmanni fyrirtækisins eða fulltrúa hans.

5. Hver ökuamaður sem starfar við flutninga samkvæmt 1. mgr. skal hafa undir höndum útdrátt úr starfsskýrslu eða afrit af tímaáætlun.

6. Starfsskýrslan skal vera í vörslu fyrirtækisins í eitt ár eftir að tímabilið sem hún tekur til rennur út. Fyrirtækið skal láta viðkomandi ökuöðnum, sem þess æskja, í té afrit af henni.

7. Grein þessi gildir ekki um ökumenn ökutækja með ökurita sem notaður er í samræmi við ákvæði reglugerðar ráðsins (EBE) nr. 3821/85 frá 20. desember 1985 um að taka upp skráningarbúnað í ökutækjum í flutningum á vegum ⁽¹⁾.

15. gr.

1. Flutningafyrirtækið skal skipuleggja störf ökumanna á þann hátt að þeim sé kleift að fara að gildandi ákvæðum reglugerðar þessarar og reglugerðar (EBE) nr. 3821/85.

⁽¹⁾ Stjótd. EB nr. L 370, 31.12. 1985, bls. 8.

2. Fyrirtækið skal reglulega láta fara fram eftirlit til að tryggja að farið sé að ákvæðum beggja þessara reglugerða. Hafi brot verið framið skal fyrirtækið gera viðeigandi ráðstafanir til að koma í veg fyrir að slíkt endurtaki sig.

16. gr.

1. Framkvæmdastjórnin skal á tveggja ára fresti taka saman skýrslu um framkvæmd þessarar reglugerðar í aðildarríkjunum og þróun á þeim sviðum er um ræðir. Framkvæmdastjórnin skal senda skýrsluna til ráðsins og Evrópuþingsins innan 13 mánaða frá því að tveggja ára tímabilið sem hún tekur til rennur út.

2. Til að gera framkvæmdastjórninni kleift að semja skýrsluna sem um getur í 1. mgr. skulu aðildarríkin senda framkvæmdastjórninni nauðsynlegar upplýsingar annað hvert ár á stöðluðu eyðublaði. Þessar upplýsingar skulu berast framkvæmdastjórninni eigi síðar en 30. september eftir að tveggja ára tímabilið sem skýrslan tekur til rennur út.

3. Framkvæmdastjórnin útbýr staðlað eyðublað að höfðu samráði við aðildarríkin.

17. gr.

1. Aðildarríkin skulu tímanlega og að höfðu samráði við framkvæmdastjórnina samþykkja lög og stjórnáskilgæfingarmáli sem nauðsynleg eru til framkvæmdar reglugerð þessari.

Slíkar ráðstafanir skulu meðal annars taka til skipulagningar, aðferða og leiða við eftirlit og viðurlaga við brotum.

2. Aðildarríkin skulu aðstoða hvert annað við beitingu þessarar reglugerðar og hafa eftirlit með hvort farið sé að henni.

3. Innan ramma þessarar gagnkvæmu aðstoðar skulu lögbær yfirvöld aðildarríkjanna senda hvert öðru reglulega allar tiltækar upplýsingar varðandi:

— brot á þessari reglugerð sem aðilar búsettir erlendis fremja og viðurlög sem beitt er gegn slíkum brotum,

— viðurlög sem aðildarríki beitir gagnvart íbúum sínum fyrir slík brot framin í öðrum aðildarríkjum.

IX. ÞÁTTUR

Lokaákvæði

18. gr.

1. Reglugerð (EBE) nr. 543/69 er hér með felld úr gildi.

Hins vegar:

— skal 4. gr. téðrar reglugerðar gilda áfram til 31. desember 1989 um ökutæki, sem notuð eru af opinberum yfirvöldum í þjónustu almennings og eru ekki í samkeppni við flutningafyrirtæki sem rekin eru í viðskiptaskyni, og dráttarþjónustur sem eingöngu eru notaðar fyrir staðbundinn landbúnað og skógariðnað. Aðildarríki er þó heimilt að láta þessa reglugerð gilda um slíka innanlandsflutninga á yfirráðasvæði sínu fyrir þann tíma,

— skal 15. gr. téðrar reglugerðar gilda áfram til 31. desember 1989 um ökutæki og ökumenn sem starfa við reglubundna farþegaflutninga milli landa svo fremi þau ökutæki sem til þess eru notuð séu ekki búin ökurita sem notaður er eins og kveðið er á um í reglugerð (EBE) nr. 3821/85.

2. Tilvísanir í úreltu reglugerðina samkvæmt 1. mgr. skulu teljast tilvísanir í þessa reglugerð.

19. gr.

Reglugerð þessi öðlast gildi 29. september 1986.

Reglugerð þessi er bindandi í heild sinni og gildir í öllum aðildarríkjunum án frekari lögfestingar.

Gjört í Brussel 20. desember 1985.

Fyrir hönd ráðsins,

R. KRIEPS

forseti.

ÁKVÖRDUN FRAMKVÆMDASTJÓRNARINNAR

frá 22. febrúar 1993

um útlit staðlaðs eyðublaðs sem mælt er fyrir um í 16. gr. reglugerðar ráðsins (EBE) nr. 3820/85 um samhæfingu tiltekinnar löggjafar á sviði félagsmála er varðar flutninga á vegum

(93/173/EBE)

FRAMKVÆMDASTJÓRN EVRÓPUBANDALAGANNA HEFUR,

með hliðsjón af stofnsáttmála Efnahagsbandalags Evrópu,

með hliðsjón af reglugerð ráðsins (EBE) nr. 3820/85 frá 20. desember 1985 um samhæfingu tiltekinnar löggjafar á sviði félagsmála er varðar flutninga á vegum ⁽¹⁾, einkum 16. gr.,

að höfðu samráði við aðildarríkin í samræmi við 3. mgr. 16. gr.,

og að teknu tilliti til eftirfarandi:

Nauðsynlegt er að ákveða útlit staðlaðra eyðublaða af þeirri gerð sem um getur í 2. og 3. mgr. 16. gr. reglugerðar ráðsins (EBE) nr. 3820/85 en á þeim senda aðildarríkin framkvæmdastjórninni annað hvert ár upplýsingar sem notaðar eru við samantekt skýrslu um beitingu sameiginlegra reglna og um þróun þessara mála.

SAMÞYKKT ÁKVÖRDUN ÞESSA:

1. gr.

Staðlaða eyðublaðið sem um getur í 2. og 3. mgr. 16. gr. reglugerðar (EBE) nr. 3820/85 skal líta út eins og fyrirmyndin í viðaukanum við ákvörðun þessa.

2. gr.

Ákvörðun þessari er beint til aðildarríkjanna.

Gjört í Brussel 22. febrúar 1993

Fyrir hönd framkvæmdastjórnarinnar,

Abel MATUTES

framkvæmdastjóri

⁽¹⁾ Stjttíð. EB nr. L 370, 31. 12. 1985, bls. 1.

VIÐAUKI

Fyrirmynd að stöðluðu eyðublöðunum sem aðildarríkjunum ber að nota til að senda framkvæmdastjórninni nauðsynlegar upplýsingar til samantektar á skýrslu um beitingu aðildarríkjanna á reglugerð ráðsins um samhæfingu tiltekinnar löggjafar á sviði félagsmála er varðar flutninga á vegum (16. gr. reglugerðar (EBE) nr. 3820/85) og um þróun mála á þessu sviði

1. VIÐMIÐUNARTÍMABIL

(16. gr. reglugerðar (EBE) nr. 3820/85)

Tímabil: frá

til

2. ÁÆTLUÐ ÚTKOMA ÚR LÁGMARKSFJÖLDA ATHUGANA SEM GERA SKAL

(2. gr. tilskipunar 88/599/EBE)

- a) fjöldi vinnudaga á ökumann á viðmiðunartímabilinu
- b) heildarfjöldi ökutækja sem reglugerð (EBE) nr. 3820/85 tekur til
- c) heildarfjöldi vinnudaga (a - x b-liður)
- d) lágmarksfjöldi athugana (1% c-liður)

3. ATHUGANIR

3.1. Athuganir á vegum

	EBE		Ríkisborgarar þriðju landa
	Eigin ríkisborgarar	Ríkisborgarar annarra aðildarríkja	
a) farþegaflutningar
b) vöruflutningar
c) flutningar á farþegum og vörum (ef ekki eru skýr mörk þar á milli)

3.2. Fjöldi ökumanna sem athugað er hjá við aðsetur fyrirtækisins

- a) farþegaflutningar
- b) vöruflutningar
- c) flutningar í eigin þágu
- d) flutningar gegn gjaldi

3.3. Athuganir á vegum

	EBE		Ríkisborgarar þriðju landa
	Eigin ríkisborgarar	Ríkisborgarar annarra aðildarríkja	
a) farþegaflutningar
b) vöruflutningar
c) flutningar á farþegum og vörum (ef ekki eru skýr mörk þarna á milli)

3.4. Fjöldi vinnudaga sem athugað er við aðsetur fyrirtækisins

- a) farþegaflutningar
- b) vöruflutningar
- c) flutningar í eigin þágu
- d) flutningar gegn gjaldi

4. BROT — FJÖLDI SKRÁÐRA BROTA

(Reglugerð (EBE) nr. 3820/85)

Grein	Tegund brots	Farþegar			Vörur		
		Eigin ríkisborgarar	Ríkisborgarar annarra aðildarríkja	Ríkisborgarar þriðju landa	Eigin ríkisborgarar	Ríkisborgarar annarra aðildarríkja	Ríkisborgarar þriðju landa
6. gr.	Aksturstími — Daglegur aksturstími — Mest sex dagar — Tvær vikur í röð						
7. gr.	Hlé á akstri — Ekió viðstöðulaust lengur en 4½ klst. — Of stutt hlé						
8. gr.	Hvíldartímar — Á dag — Á viku						
14. gr.	Ferða- og vinnuáætlun — Vantar — Röng notkun				(*)	(*)	(*)
Samtals							

(*) Gildir ekki hér.

5. AÐGERÐIR EINSTAKRA AÐILDARRÍKJA

- Að lögum
- Að stjórnisýslufyrirmælum
- Aðrar aðgerðir

6. VIÐURLÖG

6.1. *Sektarákvæði*

6.2. *Breytingar*

- Dagsetning nýjustu breytinga
- Tilvísanir til laga- og stjórnisýslufyrirmæla

7. NIÐURSTÖÐUR OG ATHUGASEMÐIR, M.A. UM ÞRÓUN MÁLA Á ÞESSUM SVIÐUM

Sá sem ber ábyrgð á tilkynningunni:

Eftirnafn: Skírnarnafn:

Staða:

Heimilisfang skrifstofu:

Sími:

Dagsetning: Undirskrift:

VÍÐAUKI II
Gerðir samkvæmt b-lið 2. mgr. 1. gr.

REGLUGERÐ RÁÐSINS (EBE) nr. 3821/85

frá 20. desember 1985

um að taka upp skráningarbúnað í ökutækjum í flutningum á vegum

RÁÐ EVRÓPUBANDALAGANNA HEFUR,

með hliðsjón af stofnsáttmála Efnahagsbandalags Evrópu, einkum 75. gr.,

með hliðsjón af tillögu framkvæmdastjórnarinnar ⁽¹⁾,

með hliðsjón af álitum Evrópuþingsins ⁽²⁾,

með hliðsjón af álitum efnahags- og félagsmálanefndarinnar ⁽³⁾,

og að teknu tilliti til eftirfarandi:

Með reglugerð (EBE) nr. 1463/70 ⁽⁴⁾, eins og henni var síðast breytt með reglugerð (EBE) nr. 2828/77 ⁽⁵⁾, var ökuriti tekin upp í flutningum á vegum.

Með tilliti til breytinganna sem settar eru fram hér á eftir ber að safna öllum gildandi ákvæðum á þessu sviði saman í einn texta til að fá heildaryfirlit og fella síðan reglugerð ráðsins (EBE) nr. 1463/70 úr gildi. Þó skulu undanþágurnar sem kveðið er á um í 1. mgr. 3. gr. fyrir tiltekna farþegaflutninga gilda áfram um ákveðinn tíma.

Notkun ökurita, sem veitt getur vísbendingar um tímabilin sem um getur í reglugerð (EBE) nr. 3820/85 um samhfæingu tiltekinnar löggjafar á sviði félagsmála er varðar flutninga á vegum ⁽⁶⁾, er ætlað að tryggja virkt eftirlit með þeirri félagsmálalöggjöf.

Eingöngu er skylt að nota slíkan ökurita í ökutækjum sem skráð eru í aðildarríki. Enn fremur er heimilt að útiloka tiltekin ökutæki frá gildissviði reglugerðar þessarar, án þess það leiði til vandkvæða.

Aðildarríkjunum ætti að vera heimilt, með leyfi framkvæmdastjórnarinnar, að undanþiggja tiltekin ökutæki frá ákvæðum reglugerðarinnar við sérstakar aðstæður. Þegar brýna nauðsyn ber til skal vera hægt að veita þessar undanþágur í takmarkaðan tíma án þess að framkvæmdastjórnin veiti leyfi fyrirfram.

Til að tryggja virkt eftirlit skal ökuritinn ganga örugglega, vera auðveldur í notkun og hannaður á þann hátt að öll misnotkun sé svo til útilokuð. Með þetta í huga er einkum

⁽¹⁾ Stjtið. EB nr. C 100, 12. 4. 1984, bls. 3 og Stjtið. EB nr. C 223, 3. 9. 1985, bls. 5.

⁽²⁾ Stjtið. EB nr. C 122, 20. 5. 1985, bls. 168.

⁽³⁾ Stjtið. EB nr. C 104, 25. 4. 1985, bls. 4 og Stjtið. EB nr. C 303, 25. 11. 1985, bls. 29.

⁽⁴⁾ Stjtið. EB nr. L 164, 27. 7. 1970, bls. 1.

⁽⁵⁾ Stjtið. EB nr. L 334, 24. 12. 1977, bls. 11.

⁽⁶⁾ Stjtið. EB nr. L 370, 31. 12. 1985, bls. 8.

mikilvægt að ökuritinn veiti skráðar upplýsingar um hin ýmsu tímabil á aðskildum blöðum fyrir hvern ökumann og að þær séu nægilega skýrar og læsilegar.

Sjálfvirk skráning á öðrum upplýsingum um akstur ökutækis, svo sem hraða og ekna vegalengd, stuðlar verulega að umferðaröryggi og skynsamlegri notkun á ökutækinu. Því virðist rétt að gera ráð fyrir að ritning skrái einnig þessar upplýsingar.

Nauðsynlegt er að setja bandalagsstaðla um smíði og uppsetningu ökuritans og kveða á um EBE-viðurkenningaraðferð til að fyrirbyggja, alls staðar á yfirráðasvæði aðildarríkjanna, að reynt sé að hindra skráningu ökutækja sem eru með slíkan ökurita, að þeim sé komið í umferð eða þau tekin í notkun eða að slíkur riti sé notaður.

Rísi ágreiningur milli aðildarríkjanna varðandi EBE-gerðarviðurkenningu er rétt að framkvæmdastjórnin hafi umboð til að leysa deiluna með ákvörðun innan sex mánaða hafi viðkomandi ríkjum reynt ókleift að komast að samkomulagi.

Gagnlegt væri við framkvæmd þessarar reglugerðar og til að koma í veg fyrir misnotkun að láta ökumönnum sem þess æskja í té afrit af skráningarblöðum þeirra.

Til að ná framangreindum markmiðum um eftirlit með vinnu- og hvíldartíma er nauðsynlegt að vinnuveitendur og ökumenn beri ábyrgð á að ritning gangi rétt og að þeir framkvæmi af tilhlýðilegri nákvæmni þær aðgerðir sem mælt er fyrir um.

Breyta skal ákvæðum þeim sem gilda um fjölda skráningararblaða sem ökumaður verður að hafa í kjölfar þess að fastákveðin vika kemur í stað sveigjanlegrar.

Tækniframfarir krefjast skjótrar aðlögunar tækniforskrifta sem eru settar fram í viðaukum við þessa reglugerð. Til að auðvelda framkvæmd nauðsynlegra ráðstafana í þessu skyni er rétt að sjá til þess að komið sé á nánú samstarfi milli aðildarríkjanna og framkvæmdastjórnarinnar innan ráðgjafarnefndar.

Aðildarríkjum ber að skiptast á tiltækum upplýsingum um brot sem vitað er um.

Til að tryggja að ökuritinn gangi rétt og hægt sé að reiða sig á hann ber að mæla fyrir um samræmdar kröfur um reglubundið eftirlit og skoðun ritans eftir að hann er settur upp.

SAMÞYKKT REGLUGERÐ ÞESSA:

I. KAFLI

Meginreglur og gildissvið

1. gr.

Ökuriti í skilningi þessarar reglugerðar skal að því er smíði, uppsetningu, notkun og prófun varðar uppfylla kröfur þessarar reglugerðar og kröfumar í I. og II. viðauka sem eru óaðskiljanlegur hluti hennar.

2. gr.

Í reglugerð þessari gilda skilgreiningarnar sem settar eru fram í 1. gr. reglugerðar (EBE) nr. 3820/85.

3. gr.

1. Ökuriti skal settur upp og notaður í ökutækjum sem skráð eru í aðildarríki og notuð við farþega- eða vöruflutninga á vegum, að undanskildum ökutækjum sem um getur í 4. gr. og 1. mgr. 14. gr. reglugerðar (EBE) nr. 3820/85.

2. Aðildarríkjnum er heimilt að undanþiggja þau ökutæki sem um getur í 1. mgr. 13. gr. reglugerðar (EBE) nr. 3820/85 ákvæðum þessarar reglugerðar. Aðildarríkin skulu tilkynna framkvæmdastjórninni um þær undanþágur sem veittar eru samkvæmt þessari málsgrein.

3. Aðildarríkjnum er heimilt, að fengnu leyfi framkvæmdastjórnarinnar, að undanþiggja ökutæki sem notuð eru við flutninga sem um getur í 2. mgr. 13. gr. reglugerðar (EBE) nr. 3820/85 ákvæðum þessarar reglugerðar. Þegar brýna nauðsyn ber til er þeim heimilt að veita tímabundna undanþágu, í hæsta lagi 30 daga, sem tilkynnist framkvæmdastjórninni tafarlaust. Framkvæmdastjórnin tilkynnir öðrum aðildarríkjum um allar undanþágur sem veittar eru samkvæmt þessari málsgrein.

4. Í innanlandsflutningum er aðildarríkjnum heimilt að krefjast þess að ökuriti sé settur í öll ökutæki og notaður í samræmi við þessa reglugerð þar sem þess er ekki krafist samkvæmt 1. mgr.

II. KAFLI

Gerðarviðurkenning

4. gr.

Umsóknir um EBE-viðurkenningu fyrir einhverja gerð ökurita eða fyrirmynd að skráningarblaði skulu lagðar fram í aðildarríki, ásamt viðeigandi forskriftum, af framleiðandnum eða umboðsmanni hans. Umsókn fyrir eina og sömu gerð ökurita eða fyrirmynd að skráningarblaði er einungis heimilt að leggja fram í einu aðildarríki.

5. gr.

Aðildarríki skal veita EBE-viðurkenningu fyrir allar gerðir ökurita eða fyrirmyndir að skráningarblaði sem eru í sam-

ræmi við þær kröfur sem mælt er fyrir um í I. viðauka við þessa reglugerð, að því tilskildu að aðildarríkinu sé fært að hafa eftirlit með því að framleiðslan sé í samræmi við samþykka frumgerð.

Vegna allra breytinga eða viðbóta við samþykka fyrirmynd verður að fá viðbótar-EBE-gerðarviðurkenningu frá því aðildarríki sem upphaflega veitti EBE-gerðarviðurkenninguna.

6. gr.

Aðildarríkin skulu úthluta umsækjanda EBE-viðurkenningarmerki sem samsvarar fyrirmyndinni í II. viðauka fyrir hverja gerð ökurita eða fyrirmynd að skráningarblaði sem þau samþykkja á grundvelli 5. gr.

7. gr.

Lögbær yfirvöld aðildarríkisins, sem sótt hefur verið um gerðarviðurkenninguna til, skulu, fyrir hverja gerð ökurita eða fyrir hverja fyrirmynd að skráningarblaði sem þau samþykkja eða neita að samþykkja, annaðhvort senda eintak af viðurkenningarvottorði ásamt eintökum af tilheyrandi forskriftum til yfirvalda annarra aðildarríkja innan eins mánaðar eða, við synjun, tilkynna það þessum yfirvöldum; við synjun skulu þau tilgreina ástæður fyrir ákvörðun sinni.

8. gr.

1. Komist aðildarríki, sem hefur veitt EBE-gerðarviðurkenningu eins og kveðið er á um í 5. gr., að raun um að tiltekinn ökuriti eða skráningarblað með EBE-gerðarviðurkenningarmerki, sem það hefur gefið út, sé ekki í samræmi við frumgerðina sem það samþykkti skal það gera nauðsynlegar ráðstafanir til að tryggja að framleiðing gerð sé í samræmi við samþykka frumgerð. Ráðstafanirnar sem gerðar eru kunna, ef svo ber undir, að fela í sér afturköllun á EBE-gerðarviðurkenningunni.

2. Aðildarríki sem veitt hefur EBE-gerðarviðurkenningu skal afturkalla hana ef ökuritinn eða skráningarblaðið sem samþykkt hefur verið er ekki í samræmi við reglugerð þessa eða viðauka hennar eða reynist svo alvarlega gallað við notkun að hann eða það gegnir ekki hlutverki sínu.

3. Ef annað aðildarríki tilkynnir aðildarríkinu sem veitti EBE-gerðarviðurkenninguna um tilvik sem um getur í 1. og 2. mgr. skal það einnig, að höfðu samráði við fyrrnefnda aðildarríkið, gera þær ráðstafanir sem mælt er fyrir um í þeim málsgreinum, samanber þó 5. mgr.

4. Aðildarríki sem kemst að raun um að upp hafi komið tilvik sem um getur í 2. mgr. er heimilt, þar til annað er tilkynnt, að banna að ökuriti eða skráningarblaði séu sett á markað eða tekin í notkun. Hið sama á við um tilvik samkvæmt 1. mgr. hvað varðar ökurita eða skráningarblaði sem undanþegin hafa verið upphaflegri EBE-sannpröfun, samræmi framleiðandi, að fenginni viðvörðun, ekki ritann að samþykktri fyrirmynd eða kröfum þessarar reglugerðar.

Að öllu jöfnu skulu lögbær yfirvöld aðildarríkjanna tilkynna hvert öðru og framkvæmdastjórninni innan eins mánaðar um afturköllun á EBE-gerðarviðurkenningu eða aðrar ráðstafanir sem gerðar eru samkvæmt 1., 2. og 3. mgr. og tilgreina ástæður slíkrar aðgerðar.

5. Ef aðildarríki sem veitt hefur EBE-gerðarviðurkenningu dregur í efa að þau tilvik séu fyrir hendi sem tilgreind eru í 1. eða 2. mgr., og því hefur verið tilkynnt um, skulu hlutaðeigandi aðildarríki leitast af fremsta megni við að jafna ágreininginn og láta framkvæmdastjórnina vita.

Hafi viðræður milli aðildarríkjanna ekki leitt til samkomulags innan fjögurra mánaða frá dagsetningu tilkynningarinnar sem um getur í 3. mgr. hér að framan skal framkvæmdastjórnin, að höfðu samráði við sérfræðinga frá öllum aðildarríkjunum og eftir að hafa tekið til íhugunar alla markverða þætti, meðal annars efnahags- og tæknilega, samþykkja innan sex mánaða ákvörðun sem skal send til hlutaðeigandi aðildarríkis og samtímis til annarra aðildarríkja. Framkvæmdastjórnin skal, í hverju tilviki, ákveða frestinn fyrir framkvæmd ákvörðunarinnar.

9. gr.

1. Sá er sækir um EBE-gerðarviðurkenningu fyrir fyrirmynd að skráningarblaði skal taka fram í umsókn sinni gerð eða gerðir ökurita, sem blaðið er um ræðir er hannað fyrir, og láta í té rita er samsvarar slíkri gerð eða gerðum til að prófa blaðið.

2. Lögbær yfirvöld sérhvers aðildarríkis skulu tilgreina í gerðarviðurkenningarvottorðinu fyrir fyrirmynd að skráningarblaðinu þá gerð eða gerðir ökurita sem heimilt er að nota fyrirmyndina að blaðinu fyrir.

10. gr.

Aðildarríkjunum er óheimilt að synja um skráningu ökutækis sem búið er ökurita eða banna að slíkt ökutæki sé sett í umferð eða tekið í notkun af þeirri ástæðu að ökutækið hafi slíkan búnað, ef ritinn ber EBE-gerðarviðurkenningamerkið samkvæmt 6. gr. og uppsetningarplötuna samkvæmt 12. gr.

11. gr.

Allar ákvarðanir teknar samkvæmt þessari reglugerð, sem fela í sér að synjað er um gerðarviðurkenningu á ökurita eða fyrirmynd að skráningarblaði eða hún afturkölluð, skulu ítarlega rökstuddar. Tilkynna skal hlutaðeigandi aðila um slíka ákvörðun og honum bent á þau réttarráðeið sem honum eru tiltæk samkvæmt gildandi lögum aðildarríkjanna og þann frest sem hann hefur til að nýta sér þau.

III. KAFLI

Uppsetning og skoðun

12. gr.

1. Einungis viðgerðarmönnum eða verkstæðum sem lögbær yfirvöld aðildarríkjanna samþykkja í þeim tilgangi er

heimilt að setja upp eða gera við ökurita að fengnu álitni viðkomandi framleiðanda, æski þau þess.

2. Samþykktur viðgerðarmaður eða verkstæði skal merkja sérstaklega innsigluð sem hann eða það notar. Lögbær yfirvöld í hverju aðildarríki skulu halda skrá yfir þau merki sem eru notuð.

3. Lögbær yfirvöld aðildarríkjanna skulu senda hver öðrum skrá yfir samþykktu viðgerðarmenn og verkstæði sem og afrit af þeim merkjum sem eru notuð.

4. Til að votta að uppsetning ökurita hafi farið fram í samræmi við kröfur þessarar reglugerðar skal nota uppsetningarplötu sem áfest er samkvæmt I. viðauka.

IV. KAFLI

Notkun ökuritans

13. gr.

Vinnuveitandi og ökumenn skulu sjá til þess að ritinn gangi rétt og sé rétt notaður.

14. gr.

1. Vinnuveitandi skal úthluta nægilega mörgum skráningarblöðum til ökumanna og taka jafnframt tillit til séreðlis þeirra, lengdar vinnutíma og þeirrar skyldu að láta ný blöð koma í stað þeirra sem kunna að eyðileggjast eða sem viðurkenndur skoðunarmaður hefur fjarlægð. Vinnuveitandi skal eingöngu úthluta til ökumanna blöðum sem svara til samþykkrar fyrirmyndar og sem unnt er að nota í uppsettan rita í ökutækinu.

2. Fyrirtækið skal halda skráningarblöðum til haga í minnst eitt ár eftir að þau hafa verið notuð og skal láta ökumönnum sem þess óska í té afrit af þeim. Blöðin skulu sýnd eða afhent að beiðni viðurkennds skoðunarmanns.

15. gr.

1. Ökumenn skulu ekki nota óhrein eða skemmd skráningarblöð. Blöðin skulu varin á viðeigandi hátt í þessu skyni.

Ef blað sem skráð hefur verið á skemmist skulu ökumenn festa skemmda blaðið við varaeintakið sem kemur í stað þess.

2. Ökumenn skulu nota skráningarblöð hvern dag sem þeir eru við akstur allt frá því þeir taka við ökutækinu. Ekki skal skipt um skráningarblað fyrr en í lok vinnudags nema annað sé heimilað. Óheimilt er að nota skráningarblað lengur en til er ætlast.

Þegar ökumaður yfirgefur ökutækið og getur þess vegna ekki notað uppsettan rita í ökutækinu skulu tímabilin sem tilgreind eru í b-, c- og d-lið annars undirlíðar 3. mgr. færð inn á blaðið, annaðhvort handritað, með sjálfvirkri skráningu eða á annan hátt, læsilega og án þess að blaðið sé óhreinkað.

Ökumenn skulu breyta skráningarblöðum svo sem nauðsynlegt er þegar fleiri en einn ökumaður eru í ökutækinu, svo að upplýsingarnar sem um getur í 1. – 3. tölul. II. kafla í I. viðauka séu skráðar inn á skráningarblað þess ökumanns sem á hverjum tíma annast aksturinn í raun.

3. Ökumaður skal:

- tryggja að sá tími sem skráður er á blaðið sé í samræmi við opinberan tíma í landinu þar sem ökutækið er skráð,
- stjórna skiptirofa til að unnt sé að skrá hvert eftirfarandi tímabil sérstaklega og greinilega:

- a) undir merkinu [] : aksturstími;
- b) undir merkinu [] : allur annar vinnutími;
- c) undir merkinu [] : allur annar tími sem ökumaður er tiltækur, þ.e.:

— biðtími, þ.e. sá tími sem ökumenn þurfa einöngu að vera í eða við ökutæki til að sinna kalli um að hefja vinnu eða halda áfram akstri eða inna af hendi aðra vinnu,

— tími við hlið ökumanns meðan ökutæki er á ferð,

— tími í svefnrými meðan ökutæki er á ferð;

- d) undir merkinu [] : hlé á vinnu og daglegur hvíldartími.

4. Hvert aðildarríki getur heimilað að öll tímabilin sem um getur í b- og c-lið annars undirlíðar 3. mgr. séu skráð undir merkinu [] á skráningarblöðum sem notuð eru í ökutækjum skráðum á yfirráðasvæði þeirra.

5. Hver einstakur áhafnar meðlimur skal færa inn eftirfarandi upplýsingar á skráningarblaðið:

- a) þegar blaðið er tekið til notkunar — eftirnafn og skírnamafn;
- b) dagsetningu og stað þegar blaðið er tekið til notkunar eða notkun lýkur;
- c) skráningarnúmer ökutækisins sem hann ekur, bæði við upphaf fyrstu ferðar sem skráð er á blaðið og síðan ef skipt er um ökutæki, á meðan blaðið er í notkun;

d) lestur af vegmáli:

— við upphaf fyrstu ferðar sem skráð er á blaðið,

— í lok síðustu ferðar sem skráð er á blaðið,

— ef skipt er um ökutæki á vinnudegi (aflestur mælis ökutækis sem hann ók og aflestur mælis ökutækis sem hann tekur við);

e) klukkan hvað skipt er um ökutæki.

6. Ritinn skal hannaður á þann hátt að viðurkenndur skoðunarmaður geti, ef nauðsyn krefur, opnað hann til að lesa skráningar næstlíðnar níu klukkustundir fyrir eftirlit án þess að eyðileggja eða óhreinka blaðið.

Ritinn skal enn fremur hannaður á þann hátt að hægt sé að ganga úr skugga um að skráning fari fram án þess að opna kassann.

7. Hvenær sem viðurkenndur skoðunarmaður krefst þess verður ökumaður að geta sýnt skráningarblöð fyrir líðandi viku, og í öllum tilvikum fyrir síðasta dag síðustu akstursviku.

16. gr.

1. Ef ritinn bilar eða reynist gallaður skal vinnuveitandi láta samþykktan viðgerðarmann eða verkstæði gera við hann jafnskjótt og aðstæður leyfa.

Ef ekki er mögulegt að koma ökutæki til starfstöðvar innan einnar viku frá þeim degi að telja þegar bilunin átti sér stað, eða þegar gallinn uppgötvaðist, skal gera við ritann á leiðinni.

Ráðstafanir sem aðildarríkin gera samkvæmt 19. gr. geta veitt lögbærum yfirvöldum rétt til að banna notkun ökutækis ef ekki hefur verið gert við bilunina eða gallann svo sem kveðið er á um hér að framan.

2. Ef ritinn er óvirkur eða gallaður skal ökumaður merkja við á skráningarblaðið eða blöðin, eða varaentakið sem fest skal við skráningarblaðið, allar upplýsingar um þau tímabil sem ritinn skráði ekki rétt.

V. KAFLI

Lokaákvæði

17. gr.

Nauðsynlegar breytingar til að laga viðaukana að tækniframförum skulu samþykktar í samræmi við reglur sem mælt er fyrir um í 18. gr.

18. gr.

1. Hér með er sett á fót nefnd um aðlögun reglugerðar þessarar að tækniframförum (hér á eftir kölluð „nefndin“); hún er skipuð fulltrúum aðildarríkjanna með fulltrúa framkvæmdastjórnar í forsæti.
2. Nefndin setur sér starfsreglur.
3. Þegar fylgja skal málsmeðferð þeirri sem sett er fram í þessari grein, ber formanni nefndarinnar að vísa málinu til hennar, annaðhvort að eigin frumkvæði eða að beiðni fulltrúa aðildarríkis.
4. Fulltrúi framkvæmdastjórnarinnar leggur fyrir nefndina drög að þeim ráðstöfunum sem gera skal. Nefndin skal skila álitinu á drögum fyrir þau tímamörk sem formaður setur eftir því hversu brýnt málið er. Álit skal samþykkt með auknum meirihluta í samræmi við 2. mgr. 148. gr. sáttmálans. Formaður greiðir ekki atkvæði.
5. a) Framkvæmdastjórnin skal samþykkja fyrirhugaðar ráðstafanir séu þær í samræmi við álit nefndarinnar.
- b) Séu ráðstafanir ekki í samræmi við álit nefndarinnar eða skili nefndin ekki álitinu ber framkvæmdastjórninni án tafar að leggja tillögu fyrir ráðið um ráðstafanir sem gera skal. Ráðið tekur ákvörðun með auknum meirihluta.
- c) Hafi ráðið ekkert aðhafst innan þriggja mánaða frá því að tillagan var lögð fyrir það, skal framkvæmdastjórnin samþykkja fyrirhugaðar ráðstafanir.

19. gr.

1. Aðildarríkin skulu tímanlega og að höfðu samráði við framkvæmdastjórnina samþykkja lög og stjórnýslufyrirmæli sem nauðsynleg eru til framkvæmdar reglugerð þessari.

Slíkar ráðstafanir skulu meðal annars taka til endurskipulagningar, aðferða og leiða við eftirlit og viðurlaga við brotum.

2. Aðildarríkin skulu aðstoða hvert annað við beitingu þessarar reglugerðar og hafa eftirlit með hvort farið sé að ákvæðum hennar.

3. Innan ramma þessarar gagnkvæmu aðstoðar skulu lögbær yfirvöld aðildarríkjanna senda hvert öðru reglulega allar tiltækar upplýsingar varðandi:

- brot á þessari reglugerð sem aðilar búsettir erlendis fremja og viðurlög sem beitt er gegn slíkum brotum,
- viðurlög sem aðildarríki beitir gagnvart íbúum sínum fyrir slík brot framin í öðrum aðildarríkjum.

20. gr.

Reglugerð (EBE) nr. 1463/70 er hér með felld úr gildi.

Hins vegar skulu ákvæði 1. mgr. 3. gr. téðrar reglugerðar gilda til 31. desember 1989 um ökutæki og ökumenn sem starfa við reglubundna farþegaflutninga milli landa, svo fremi þau ökutæki sem til þess eru notuð séu ekki búin ökurita sem notaður er eins og kveðið er á um í þessari reglugerð.

21. gr.

Reglugerð þessi öðlast gildi 29. september 1986.

Reglugerð þessi er bindandi í heild sinni og gildir í öllum aðildarríkjum án frekari lögfestingar.

Gjört í Brussel 20. desember 1985.

Fyrir hönd ráðsins,

R. KRIEPS

forseti.

I. VIÐAUKI

FYRIRMÆLI UM GERÐ, PRÓFUN, UPPSETNINGU OG SKODUN

I. SKILGREININGAR

Í þessum viðauka er merking eftirfarandi hugtaka sem hér segir:

a) **ökuriti:**

tækjabúnaður ætlaður til uppsetningar í ökutæki á vegum til að sýna og skrá sjálfvirkt eða hálf-sjálfvirkt upplýsingar um akstur þessara ökutækja og tiltekin vinnutímabil ökumanna þeirra;

b) **skráningarblað:**

blað hannað til að taka við og varðveita skráðar upplýsingar, sem komið er fyrir í ökuritanum og sem ritunaroddar í honum skrá viðstöðulaust á þær upplýsingar sem skrásetja skal;

c) **fasti ökuritans:**

tölugildi sem segir til um gildi nauðsynlegs innlagsmerkis til að sýna og skrá ekna vegalengd á einum kílómetra. Þessi fasti skal sýndur annaðhvort sem snúningar á kílómetra ($k = \dots$ snún/km, eða púlсар á kílómetra ($k = \dots$ imp/km);

d) **einkennisstuðull ökutækis:**

tölugildi sem segir til um gildi útlagsmerkis frá þeim hluta ökutækisins sem tengdur er við ökuritann (annaðhvort drifskafni eða ás) á meðan ökutækið fer eins kílómetra mælda vegalengd við eðlileg prófunarskilyrði (sjá 4. tölul., VI. kafla í þessum viðauka). Einkennisstuðull er sýndur annaðhvort í snúningum á kílómetra ($w = \dots$ snún/km) eða púlsum á kílómetra ($w = \dots$ imp/km);

e) **virkt ummál hjólbarða:**

ekin meðalvegalengd sérhvers hjóls sem knýr ökutækið (drifhjól) á einum heilum snúningi. Þessa vegalengd skal mæla við eðlileg prófunarskilyrði (sjá 4. tölul. VI. kafla í þessum viðauka) og sýna í : 1 =... mm.

II. ALMENNIR EIGINLEIKAR OG HLOTVERK ÖKURITA

Ritinn skal geta skráð eftirfarandi:

1. ekna vegalengd ökutækis;
2. hraða ökutækis;
3. aksturstíma;
4. annan vinnutíma eða viðverutíma ökumanns;
5. hlé frá vinnu og daglegan hvíldartíma;
6. þau tilvik þegar kassinn með skráningarblaðinu er opnaður.

Ef tveir ökumenn aka ökutækinu verður ritinn að geta skráð samtímis en aðskilið og á tvö aðskilin blöð upplýsingarnar sem taldar eru upp í 3., 4. og 5. lið.

III. REGLUR UM GERÐ ÖKURITA

a) **Almenn atriði**1. *Í ökuritanum skulu vera eftirtalin tæki:*

1.1. Aflestrartæki er sýna:

- ekna vegalengd (veglengdarriti),
- hraða (hraðamælir),
- tíma (klukka).

1.2. Skráningartæki sem eru:

- skráningartæki sem mælir ekna vegalengd,
- skráningartæki sem skráir hraða,
- einn eða fleiri tímaritar sem uppfylla kröfurnar sem settar eru í 4. tölul. c-liðar III. kafla.

1.3. Ritunaroddur sem sýnir á skráningarblaðinu hvert skipti sem kassinn með blaðinu er opnaður.

2. Tæki sem komið er fyrir í ritanum til viðbótar þeim sem nefnd eru hér að framan mega ekki koma í veg fyrir að þau tæki sem skytt er að koma fyrir starfi eðlilega eða torveldi aflestur af þeim.
Tækið skal lagt fyrir til gerðarviðurkenningar með öllum slíkum aukabúnaði.

3. *Efni*

- 3.1. Allir uppistöðuhlutar ökuritans skulu gerðir úr nægilega varanlegu og sterku efni sem er gætt stöðugum raf- og seguleiginleikum.
- 3.2. Allar breytingar á uppistöðuhluta ritans eða á eðli þess efnis sem er notað við framleiðslu hans skal, áður en til framleiðslu kemur, öðlast samþykki þess yfirvalds sem veitti gerðarviðurkenninguna fyrir ritann.

4. *Mæling á ekinni vegalengd*

Heimilt er að mæla og skrá ekna vegalengd annaðhvort:

- við akstur áfram og afturábak, eða
- eingöngu akstur áfram.

Skráning á akstri afturábak má á engan hátt hafa áhrif á skýrleika og nákvæmni annarra skráninga.

5. *Hraðamæling*

- 5.1. Svið hraðamælis skal vera svo sem kveðið er á um í gerðarviðurkenningarvottorðinu.
- 5.2. Eigin tíðni og dempun mælitækisins skal vera þannig að tækið sem sýnir og skráir hraðann geti innan mælisviðsins fylgt hröðunarbreytingum upp í allt að 2 m/s^2 , innan viðurkenndra vikmarka.

6. *Tímamæling (klukka)*

- 6.1. Stillibúnaði klukkunnar skal komið fyrir í kassa þar sem skráningarblaðið er geymt; í hvert sinn sem kassinn er opnaður skal það skrást sjálfkrafa á skráningarblaðið.
- 6.2. Ef hreyfingu skráningarblaðsins fram á við er stjórnað af klukkunni þá skal sá tími sem hún gengur eðlilega eftir að hún hefur verið trekt upp að fullu vera minnst 10% lengri en skráningartíminn sem svarar til hámarksblaðahlæðslu ritans.

7. *Lýsing og vörn*

- 7.1. Aflestrartæki ritans skulu búin hæfilegri lýsingu sem blindar ekki.
- 7.2. Við eðlileg notkunarskilyrði skulu allir innbyggðir hlutar ritans varðir gegn raka og ryki. Að auki skulu þeir hafðir í kóssum sem unnt er að innsigla svo ekki sé hægt að hrófla við þeim.

- b) **Aflestrartæki**

1. *Mælir fyrir ekna vegalengd (vegmælir)*

- 1.1. Gildi minnstu mælieiningar á tækinu sem sýnir ekna vegalengd skal vera 0,1 km. Tölur sem sýna hektómetra verða að vera skýrt aðgreindar frá þeim sem sýna heila kílómetra.
- 1.2. Tölur á vegmælinum skulu vera læsilegar og skal sýnileg hæð þeirra vera minnst 4 mm.
- 1.3. Skráningargeta vegmælisins skal vera 99 999,9 km hið minnsta.

2. *Tæki sem sýnir hraða (hraðamælir)*

- 2.1. Innan mælisviðsins skal hraðamælikvarðanum skipt jafnt niður í 1, 2, 5 eða 10 km/klst. bil. Gildi hraðakvarðans (bilið milli tveggja samliggjandi merkja) má ekki vera meira en 10% af hámarkshraðanum sem gefinn er upp á kvarðanum.
- 2.2. Ekki þarf að tölusetja þann hluta svæðisins sem er fyrir utan það sem mælt er.
- 2.3. Bilin á kvarðanum sem samsvara hraðabreytingu sem er 10 km/klst. skulu ekki vera styttri en 10 mm.
- 2.4. Á nálarmæli má bilið frá nál að kvarða ekki vera meira en 3 mm.

3. *Tímamælir (klukka)*

Tímamælirinn skal sýnilegur utan á ritanum og verður að vera unnt að lesa af honum á öruggan, auðveldan og ótvíræðan hátt.

c) Skráningartæki**1. Almenn atriði**

- 1.1. Í öllum ökuritum, óháð því hvernig skráningarblaðið er (strimill eða skífa), skal vera viðmiðunarmerki sem gerir kleift að setja skráningarblaðið rétt í á þann hátt að tryggt sé að sá tími sem klukkan sýnir samsvari tímamerkingunni á blaðinu.
- 1.2. Búnaðurinn sem færir skráningarblaðið skal vera þannig gerður að blaðið færist jafnt og þétt og auðvelt sé að koma því fyrir og taka það úr.
- 1.3. Ef skráningarblaðið er skífulaga þá skal gangverk klukkunnar stjórna hreyfibúnaðinum. Þegar svo háttar verður snúningur blaðsins að vera samfelldur og stöðugur með lágmarkshraða sem er 7 mm/klst. mælt við innra borð hringins sem afmarkar hraðaskráningarsvæðið.
Í ritum af strimlagerðinni þar sem gangverk klukkunnar stjórnar hreyfibúnaðinum verður hraðinn í beinni línu fram á við að vera að minnsta kosti 10 mm/klst.
- 1.4. Skráning á ekinni vegalengd, hraða ökutækis og opnun kassans sem skráningarblöðin eru geymd í skal vera sjálfvirk.

2. Skráning á ekinni vegalengd

- 2.1. Hver ekinn kílómetri skal í skráningunni svara til fjarlægðar sem er að minnsta kosti 1 mm á samsvarandi hnitás.
- 2.2. Við hraða sem nálgast efri mörk mælisviðsins skal skráning vegalengdar einnig vera læsileg.

3. Hraðaskráning

- 3.1. Hvernig svo sem skráningarblaðið er á stíllinn að hreyfast í beinni línu og hornrétt á hreyfistefnu skráningarblaðsins.

Þó má hreyfing stílsins vera boglínudregin, að eftirfarandi skilyrðum uppfylltum:

- línan sem stíllinn dregur skal vera hornrétt á mitt hringferli (á skífum) eða á snúningsás (á strimlum) þess svæðis sem er fyrir hraðaskráningu,
- hlutfallið milli rafiðs boglínunnar sem stíllinn dregur og breiddar svæðisins fyrir hraðaskráningu má ekki vera minna en 2,4 á mótí 1, óháð lögun skráningarblaðsins,
- merkingarnar á tímakvarðanum skulu fara yfir skráningarsvæðið eftir boglínu sem er í sama rafiðs og stíllinn dregur. Bilið milli merkinganna á tímakvarðanum skal samsvara einni klukkustund hið mesta.

- 3.2. Sérhver hraðabreyting er nemur 10 km/klst. skal í skráningunni svara til að minnsta kosti 1,5 mm á samsvarandi hnitás.

4. Skráningartími

- 4.1. Ökuriti skal þannig gerður að sé notaður skiptirofi skrái hann sjálfkrafa og sérstaklega fjögur tímabil svo sem tilgreint er í 15. gr. reglugerðarinnar.
- 4.2. Auðvelt skal vera að greina milli mismunandi tímabila út frá einkennum línanna, stöðu þeirra innbyrðis og, ef þörf krefur, merkjanna sem mælt er fyrir um í 15. gr. reglugerðarinnar.
Einstök tímabil ber að aðgreina hvert frá öðru í skráningunni með mismunandi breidd línanna sem við eiga eða á einhvern annan hátt þar sem tryggt er að jafnauðvelt sé að lesa úr og túlka skráninguna.
- 4.3. Í ökutækjum þar sem fleiri en einn ökumaður annast akstur verða skráningarnar sem kveðið er á um í lið 4.1. að vera á tveimur aðskildum blöðum, eitt blað fyrir hvern ökumann. Í þessu tilviki verður framvirk færsla á hverju blaði að vera tryggt með einum og sama búnaði eða aðskildum samstilltum búnaði.

d) Læsing

1. Kassinn með skráningarblaðinu eða -blöðunum og stillibúnaði klukkunnar skal vera með læsingu.
2. Í hvert sinn sem kassinn sem hefur að geyma skráningarblaðið eða blöðin og stillibúnað klukkunnar er opnaður skal það skrást sjálfkrafa á blaðið eða blöðin.

e) **Merkingar**

1. Á kvarða ritans skulu vera eftirfarandi merkingar:

- alveg við töluna sem vegmælirinn sýnir, mælieiningin fyrir vegalengdina tilgreind með skammstöfuninni „km“,
- nálægt hraðakvarðanum, merkingin „km/klst.“,
- mælisvið hraðamælisins með skammstöfuninni „Vmin...km/klst., Vmax...km/klst.“. Þessi merking er ekki nauðsynleg ef hún er sýnd á upplýsingaplötu ökuritans.

Þessar kröfur gilda þó ekki um ökurita sem var samþykktur fyrir 10. ágúst 1970.

2. Upplýsingaplatan skal innbyggð í ritann og á henni skulu vera eftirfarandi merkingar, sem verða að vera sýnilegar þegar ritinn er settur upp:

- nafn og heimilisfang framleiðanda ritans,
- númer framleiðanda og smíðarár,
- viðurkenningarmerki fyrir gerð ritans,
- fasti ritans sýndur sem „k =... snún/km“ eða „k =... imp/km“,
- hraðamælisviðið, valfrjálst, sýnt eins og tilgreint er í 1. tölul.,
- ef næmi tækisins fyrir hallahorni kann að hafa áhrif á aflestur af ritanum umfram viðurkennd vikmörk er leyfilegt horn sýnt sem:

þar sem α er hornið sem mælt er frá láréttri stöðu framhliðar (snýr upp) ritans sem tækið er stillt fyrir, en β og γ standa fyrir hámarksfrávik upp á við og niður á við miðað við hornið α .

f) **Hæstu vikmörk (aflestrar- og skráningartæki)**

1. Á prófunarbekk fyrir uppsetningu:

- a) ekin vegalengd:
1% til eða frá raunverulegri vegalengd, þegar vegalengdin er að minnsta kosti 1 km;
- b) hraði:
3 km/klst. til eða frá raunverulegum hraða;
- c) tími:
± tvær mínútur á dag og í mesta lagi 10 mínútur á sjö dögum ef gangtími klukkunnar, eftir að hún hefur verið dregin upp, er ekki styttri en sjö dagar.

2. Við uppsetningu:

- a) ekin vegalengd:
2% til eða frá raunverulegri vegalengd, þegar vegalengdin er að minnsta kosti 1 km;
- b) hraði:
4 km/klst. til eða frá raunverulegum hraða;
- c) tími:
± tvær mínútur á dag, eða
± 10 mínútur á sjö dögum.

3. Í notkun:

- a) ekin vegalengd:
4% til eða frá raunverulegri vegalengd, þegar vegalengdin er að minnsta kosti 1 km;
- b) hraði:
6 km/klst. til eða frá raunverulegum hraða;
- c) tími:
± tvær mínútur á dag, eða
± 10 mínútur á sjö dögum.

4. Hæstu vikmörk sem sett eru í 1., 2. og 3. tölul. gilda um hitastig milli 0°C og 40°C, hitastig mælt alveg við ritann.

5. Hæstu vikmörk sem sett eru í 2. og 3. tölul. gilda ef þau eru mæld við þau skilyrði sem kveðið er á um í VI. kafla.

IV. SKRÁNINGARBLÖÐ

a) Almenn atriði

1. Skráningarblöðin skulu þannig gerð að þau hindri ekki eðlilegan gang ritans og skráningin sem þau hafa að geyma sé óafmáanleg, læsileg og skiljanleg.

Við eðlilegt raka- og hitastig verða skráningarblöðin að halda stærð sinni og skráningum.

Að auki verður að vera unnt að færa inn á blöðin, án þess að skemma þau og án þess að það hafi áhrif á aflestur af þeim, upplýsingarnar sem um getur í 5. mgr. 15. gr. reglugerðarinnar.

Við eðlileg geymsluskilyrði skal skráningin haldast læsileg í eitt ár hið minnsta.

2. Lágmarksskráningargeta blaðanna, óháð því hvert útlit þeirra er, skal vera 24 klst.

Ef margar skífur eru tengdar saman til að auka samfellda skráningargetu, án þess að starfsmenn komi þar nærri, verða skífurnar að vera þannig tengdar að ekkert hlé verði á skráningunum né að þær skarist þegar farið er af einni skífu yfir á aðra.

b) Skráningarsvæði og skipting þeirra

1. Á skráningarblöðunum skulu vera eftirfarandi skráningarsvæði:

- svæði sem er sérstaklega ætlað fyrir upplýsingar um hraða,
- svæði sérstaklega ætlað fyrir upplýsingar um ekna vegalengd,
- eitt eða fleiri svæði fyrir upplýsingar um akstur tíma eða annan vinnutíma eða viðverutíma, vinnuhlé og hvíldartíma ökumanna.

2. Svæðinu fyrir hraðaskráningu skal deilt niður fyrir minnst hverja 20 km/klst. Við hverja merkingu skal sýndur sá hraði sem hún táknar. Táknid „km/klst.“ skal koma fram á minnst einum stað innan þessa svæðis. Síðasta merkingin á kvarðanum á að falla saman við efri mörk mælisviðsins.

3. Svæðinu fyrir skráningu ekinnar vegalengdar skal deilt þannig niður að auðvelt sé að lesa fjölda ekinna kílómetra.

4. Svæðið eða svæðin sem ætluð eru fyrir skráningu á tímabilunum sem um getur í 1. tölu, skulu merkt þannig að auðvelt sé að greina einstök tímabil.

c) Upplýsingar á skráningarblöðunum

Á hverju blaði skulu prentaðar eftirfarandi upplýsingar:

- nafn, heimilisfang eða viðskiptaheiti framleiðanda,
- viðurkenningarmerki fyrir fyrirmynd að blaðinu,
- viðurkenningarmerki fyrir gerð eða gerðir ökurita sem heimilt er að nota blöðin fyrir,
- efri mörk hraðamælisviðsins, prentuð í km/klst.

Enn fremur verður á hverju blaði að vera prentaður einn tímakvarði sem gerir kleift að lesa tímann beint af með fimmtán mínútna millibili og finna auðveldlega út hvert fimm mínútna millibil.

d) Autt pláss fyrir handritaðar upplýsingar

Autt pláss verður að vera á blöðunum þannig að ökumenn geti að minnsta kosti ritað eftirfarandi upplýsingar:

- eftirnafn og skírnarnafn ökumanns,
- dagsetningu og stað þegar byrjað er að nota blaðið og dagsetningu og stað þegar notkun lýkur,
- skráningarnúmer ökutækis eða ökutækja sem ökumaður ekur á meðan blaðið er í notkun,
- stöðu vegmælis ökutækis eða ökutækja sem ökumaður ekur á meðan blaðið er í notkun,
- tímann þegar skipt er um ökutæki.

V. UPPSETNING ÖKURITA

1. Ökurita skal komið fyrir í ökutækinu á þann hátt að ökumaður geti auðveldlega fylgst með hraðamæli, vegmæli og klukku úr sæti sínu og að allir hlutir í þessum tækjum, að meðtöldum drifbúnaði, séu varðir hugaslegum skemmdum.

2. Unnt verður að vera að laga fasta ökuritans að einkennisstuðli ökutækisins með viðeigandi aðlögunarbúnaði. Ökutæki með tvö eða fleiri girhlutföll afturássins skulu búin skiptirofa sem sjálfkrafa jafnar þessi mismunandi hlutföll að hlutfalli ritans sem hefur verið lagaður að ökutækinu.
 3. Eftir að ritinn hefur verið skoðaður við uppsetningu skal uppsetningarplata fest við ökutækið við hliðina á ritanum eða á ritann sjálfan þannig að hún sjáist greinilega. Eftir hverja skoðun sem samþykktur viðgerðarmaður eða verkstæði framkvæmir, þar sem í ljós kemur að breyta þurfi stillingu sjálfs tækisins, verður að setja nýja plötu í stað þeirrar sem fyrir var.
- Á plötunni skulu koma fram að minnsta kosti eftirfarandi upplýsingar:

- nafn, heimilisfang eða viðskiptaheiti samþykks viðgerðarmanns eða verkstæðis,
- einkennisstuðull ökutækisins, sýndur sem „w =... snún/km“ eða „w =... imp/km“,
- virkt ummál hjólbarða sýnt sem „l =...mm“,
- dagsetningar þegar einkennisstuðull ökutækisins var ákveðinn og virkt ummál hjólbarðanna.

4. Innsíglun

Eftirfarandi hlutar skulu innsíglaðir:

- a) uppsetningarplatan, nema hún sé fest á þann hátt að ekki sé mögulegt að fjarlægja hana án þess að eyðileggja merkingarnar;
- b) tenglaðarnir milli hins eiginlega ökurita og ökutækisins;
- c) sjálfur aðlögunarbúnaðurinn og tengingin við rafrásina;
- d) skiptirofar ökutækja með tvö eða fleiri áshlutföll;
- e) tenglarnir sem tengja aðlögunarbúnaðinn og skiptirofann við aðra hluta ritans;
- f) kassarnir sem ráð er gert fyrir í lið 7.2. í a-lið III. kafla.

Í sérstökum tilvikum er heimilt að fara fram á önnur innsigli við viðurkenningu á rita og skal þess getið í viðurkenningarvottorðinu hvar innsíglunum er komið fyrir.

Einungis er heimilt að fjarlægja innsigli sem um getur í b-, c-, og e-lið í neyðartilvikum; í hvert sinn sem innsigli er rofið verður að gefa skriflega yfirlýsingu þar sem ástæður eru tilgreindar og skal hún tiltækt lögbæru yfirvaldi.

VI. EFTIRLIT OG SKOÐUN

Aðildarríkin tilnefna þá aðila sem skulu framkvæma eftirlit og skoðun.

1. Vottun á nýjum tækjum eða viðgerðum tækjum

Sérhvert tæki, nýtt eða viðgert, skal fá vottorð um að það starfi rétt og gefi nákvæmar upplýsingar við aflestur og skráningu, innan þeirra marka sem mælt er fyrir um í 1. tölul. f-liðar III. kafla, með innsigli í samræmi við f-lið 4. liðar V. kafla.

Aðildarríkjum er heimilt í þessu skyni að koma á fyrstu sannprófun sem er eftirlit með og staðfesting á því að nýtt eða viðgert tæki sé í samræmi við fyrirmynd sem hlotið hefur gerðarviðurkenningu og/eða við kröfur reglugerðarinnar og viðauka hennar eða er heimilt að framselja umboð til vottunar til framleiðenda eða viðurkenndra umboðsmanna þeirra.

2. *Uppsetning*

Þegar ritinn er settur í ökutækið verður hann og öll ísetningin að fylgja ákvæðum um hæstu vikmörk sem mælt er fyrir um í 2. tölul. f-liðar III. kafla.

Samþykktur viðgerðarmaður eða verkstæði skal framkvæma skoðunarpróf á eigin ábyrgð.

3. *Reglubundin skoðun*

- a) Reglubundin skoðun á rita sem festur er við ökutæki skal fara fram á tveggja ára fresti hið minnsta og er heimilt að láta hana fara fram um leið og skoðun ökutækja á sér stað.

Við skoðun skal kanna:

- hvort ritinn gangi eðlilega,
- hvort ritinn sé með gerðarviðurkenningarmerki,

- hvort uppsetningarplatan sé föst á,
- hvort innsigli á ritanum og öðrum hlutum uppsetningarinnar séu órofin,
- virkt ummál hjólbarða.

b) Skoðun til að tryggja að farið sé að ákvæðum 3. tölul. f-liðar III. kafla um hæstu vikmörk við notkun skal fara fram á sex ára fresti hið minnsta, þó er aðildarríki heimilt að kveða á um styttri tíma milli skoðana fyrir ökutæki sem skráð eru á yfirlýðingarsvæði þess. Skylt er við slíka skoðun að skipta um uppsetningarplötu.

4. Mæling á skekkjum

Mæling á skekkjum við uppsetningu og meðan á notkun stendur skal fara fram við eftirfarandi skilyrði og teljast þau eðlileg prófunarskilyrði:

- óhlaðið ökutæki í venjulegu ökuástandi,
- þrýstingur í hjólbörðum í samræmi við fyrirmæli framleiðandans,
- slit á hjólbörðum innan leyfilegra marka lögum samkvæmt,
- hreyfing ökutækis: ökutækið skal hreyfast fram á við fyrir eigin vélarfli í beinni línu á sléttu yfirborði á hraða sem er 50 ± 5 km/klst.; heimilt er að láta prófunina fara fram á þar til gerðum prófunarbekk svo fremi að nákvæmni hennar sé sambærileg.

II. VIÐAUKI

VIÐURKENNINGARMERKI OG VOTTORÐ

1. VIÐURKENNINGARMERKI

1. Viðurkenningarmerki samanstandur af:

- réttthyngi og bókstafnum „e“ og á eftir honum komi auðkennistala eða -bókstafur fyrir landið sem veitt hefur viðurkenninguna í samræmi við eftirfarandi hefðbundin tákn:

Belgía	6,
Danmörk	18,
Þýskaland	1,
Grikkland	GR,
Spánn	9,
Frakkland	2,
Írland	IRL,
Ítalía	3,
Lúxemborg	13,
Holland	4,
Portúgal	21,
Breska konungsríkið	11,

og

- viðurkenningarnúmeri er samsvarar númeri á útgefnu viðurkenningarvottorði fyrir frumgerð af ökuritanum eða skráningarblaðinu og sem sett er einhvers staðar upp við réttthynginginn.
2. Viðurkenningarmerkið skal vera á upplýsingaplötu hvers rita og á hverju skráningarblaði. Það skal vera óafmáanlegt og læsilegt.
3. Málin á viðurkenningarmerkinu hér að neðan eru sýnd í millimetrum og eru þetta lágmarksmál. Ekki má víkja frá þessum hlutföllum.

⁽¹⁾ Þessar tölur eru eingöngu til leiðbeiningar.

II. VIÐURKENNINGARVOTTORÐ

Ríki sem veitt hefur viðurkenningu veitir umsækjanda viðurkenningarvottorð og er fyrirmynd þess sýnd hér að neðan. Þegar aðildarríki lætur annað aðildarríki vita um veittar viðurkenningar eða, ef til þess kemur, afturköllun á viðurkenningu skal það nota afrit af þessu vottorði.

VIÐURKENNINGARVOTTORÐ

Nafn á þar til bærum stjórnvöldum

Tilkynning um ⁽¹⁾:

- viðurkenningu á ökurita,
- afturköllun á viðurkenningu á ökurita,
- viðurkenningu á fyrirmynd að skráningarblaði,
- afturköllun viðurkenningar á skráningarblaði.

.....
Viðurkenning nr.

1. Vörumerki eða viðskiptaheiti

2. Heiti á gerð eða fyrirmynd

3. Nafn framleiðanda

4. Heimilisfang framleiðanda

5. Lagt fram til viðurkenningar þann

6. Prófað þann

7. Dagsetning og númer prófunarskýrslu

8. Dagsetning viðurkenningu

9. Dagsetning afturköllunar á viðurkenningu

10. Gerð eða gerðir ökurita sem blaðið er ætlað fyrir

11. Staður

12. Dagsetning

13. Meðfylgjandi skjöl til skýringar

14. Athugasemdir

.....
(Undirskrift)

(¹) Strikist út eftir þörfum.

REGLUGERÐ FRAMKVÆMDASTJÓRNARINNAR (EBE) nr. 3314/90

frá 16. nóvember 1990

um aðlögunum reglugerðar ráðsins (EBE) nr. 3821/85 um að taka upp skráningarbúnað í flutningum á vegum að tækniframförum

FRAMKVÆMDASTJÓRN EVRÓPUBANDALAGANNA
HEFUR,

með hliðsjón af stofnsáttmála Efnahagsbandalags Evrópu,

með hliðsjón af reglugerð ráðsins (EBE) nr. 3821/85 frá 20. desember 1985 um að taka upp skráningarbúnað í ökutækjum í flutningum á vegum ⁽¹⁾, einkum 17. og 18. gr.,

og að teknu tilliti til eftirfarandi:

Nauðsynlegt er að koma í veg fyrir hvers konar misnotkun á rafeindaskráningarbúnaði við flutninga á vegum, einkum með því að rofinn sé straumur á veglengdar- og hraðaskynjum.

Á grundvelli reynslunnar og núverandi stöðu tæknimála er hægt að sjá til þess að straumrof komi greinilega fram á skráningarblöðunum sem ætti að auðvelda beitingu þessarar reglugerðar og draga úr þess háttar misnotkun.

Rétt er að beita þessari nýju tækni í bandalagsstöðlum um gerð og ísetningu rafeindaskráningarbúnaðar.

Til þess að tryggja áreiðanlegt eftirlit og einkum rétta skráningu aksturstíma ætti skráning aksturstíma að vera sjálfvirk og sá tími þegar ökumaður er ekki að aka ökutækinu ætti að vera skráður í samræmi við merki á rofabúnaðinum.

Í þeim skráningarbúnaði sem er þegar í notkun er þess konar sjálfvirk skráning aksturstíma gerleg og því ætti, á grundvelli reynslunnar og núverandi stöðu tæknimála, að samþykkja bandalagsstaða um gerð skráningarbúnaðar.

Ráðstafanirnar sem kveðið er á um í reglugerð þessari eru í samræmi við álit nefndar um aðlögun reglugerðar (EBE) nr. 3821/85 að tækniframförum,

SAMÞYKKT REGLUGERÐ ÞESSA:

1. gr.

Eftirfarandi breytingar eru hér með gerðar á I. viðauka við reglugerð (EBE) nr. 3821/85 :

1. Í II. kafla er eftirfarandi lið bætt við:

„ 7. fyrir rafeindaskráningarbúnað, sem er búnaður er rafrænt sendir merki frá veglengdar- og hraðaskynjara, í hvert sinn er straumrof, sem varir leng-

ur en 100 millisekúndur, verður á skráningarbúnaði (að ljósum undanskildum), á veglengdar- og hraðaskynjara og ef boð til skynjara eru rofin.

2. Undir a-lið „Almenn atriði“ í III. kafla komi eftirfarandi ákvæði í stað liðar 1.3:

„1.3. Ritunaroddur sem merkir sérstaklega inn á skráningarblaðið:

— í hvert sinn sem kassinn með blaðinu er opnaður,

— fyrir rafeindaskráningarbúnað, sem um getur í 07.-lið II. kafla, í hvert sinn er straumrof sem varir lengur en 100 millisekúndur verður á búnaðinum (að ljósum undanskildum) og eigi síðar en um leið og straumur er settur á aftur,

— fyrir rafeindaskráningarbúnað sem um getur í 07.-lið II. kafla, í hvert sinn er straumrof sem varir lengur en 100 millisekúndur verður á veglengdar- og hraðaskynjara og ef boð til skynjara eru rofin.“

3. Undir c-lið „Skráningartæki“ í III. kafla komi eftirfarandi ákvæði í stað liðar 4.1:

„4.1. skráningarbúnaðurinn skal þannig gerður að hann skrái aksturstímann algjörlega sjálfvirk og að með notkun skiptirofa, ef þörf krefur, sé hægt að skrá sérstaklega önnur tímabil eins og kemur fram í b-d-lið í öðrum undirlíð 3. mgr. 15. gr. reglugerðarinnar.“

2. gr.

Frá og með 1. júlí 1991 veita aðildarríkin ekki EBE-viðurkenningu fyrir skráningarbúnað sem er ekki í samræmi við ákvæði reglugerðar (EBE) nr. 3821/85, eins og henni er breytt með þessari reglugerð.

3. gr.

Frá og með 1. janúar 1996 skal skráningarbúnaður allra nýrra ökutækja sem tekin eru í notkun í fyrsta skipti vera í samræmi við reglugerð (EBE) nr. 3821/85, eins og henni er breytt með þessari reglugerð.

4. gr.

Reglugerð þessi öðlast gildi þremur dögum eftir að hún birtist í *Stjórnartíðindum Evrópubandalagsins*.

⁽¹⁾ Stjtd. EB nr. L 370, 31. 12. 1985, bls. 8.

Reglugerð þessi er bindandi í heild sinni og gildir í öllum aðildarríkjunum án frekari lögfestingar.

Gjört í Brussel 16. nóvember 1990.

Fyrir hönd framkvæmdastjórnarinnar,

Karel VAN MIERT

framkvæmdastjóri.

REGLUGERÐ FRAMKVÆMDASTJÓRNARINNAR (EBE) nr. 3688/92

frá 21. desember 1992

um aðlögun reglugerðar ráðsins (EBE) nr. 3821/85 um að taka upp skráningarbúnað í flutningum á vegum að tækniframförum

FRAMKVÆMDASTJÓRN EVRÓPUBANDALAGANNA
HEFUR,

með hliðsjón af stofnsáttmála Efnahagsbandalags Evrópu,

með hliðsjón af reglugerð ráðsins (EBE) Nr. 3821/85 frá 20. desember 1985 um að taka upp skráningarbúnað í ökutækjum í flutningum á vegum ⁽¹⁾, eins og henni var síðast breytt með reglugerð (EBE) nr. 3572/90 ⁽²⁾ einkum 17. og 18. gr.,*og að teknu tilliti til eftirfarandi:*

Nauðsynlegt er að koma í veg fyrir hvers konar misnotkun á rafeindaskráningarbúnaði við flutninga á vegum.

Á grundvelli reynslunnar og núverandi stöðu tæknimála er unnt að verja leiðslur búnaðarins til merkjasendisins þannig að ekki sé hægt að rjúfa þær.

Með hliðsjón af endingartíma skráningarbúnaðar sem nú er í notkun er nauðsynlegt að taka upp þessa nýju tækni í bandalagsstöðlum um gerð og ísetningu rafeindaskráningarbúnaðar.

Til að koma fyrir búnaði til hraðatakmarkunar í ökutæki þarf að rjúfa innsigli skráningarbúnaðarins. Samkvæmt reglugerðinni er slíkt einungis leyfilegt í neyðartilvikum. Því þyrfti að breyta reglugerðinni til samræmis því.

Ráðstafanimar sem kveðið er á um í reglugerð þessari eru í samræmi við álit nefndar um aðlögun reglugerðar (EBE) nr. 3821/85 að tækniframförum.

SAMÞYKKT REGLUGERÐ ÞESSA:

1. gr.

Eftirfarandi breytingar eru hér með gerðar á reglugerð (EBE) nr. 3821/85 :

1. Í 12. gr. er eftirfarandi ákvæði bætt við sem 5. mgr.:

„ 5. Viðgerðarmenn eða verkstæði, sem lögbær yfirlönd hafa samþykkt samkvæmt 1. mgr. þessarar greinar,

mega rjúfa innsigli við aðstæður sem lýst er í 4. mgr. V. kafla I. viðauka við þessa reglugerð.“

2. Í 4. mgr. V. kafla I. viðauka er eftirfarandi ákvæði bætt við sem g-lið:

„ g) hvers kyns lok yfir stillibúnaði þar sem hægt er að laga fasta skráningarbúnaðar að einkennisstuðli ökutækisins.“

Í stað síðasta málsliðar 4. mgr. „ Einungis er heimilt að fjarlægja innsiglin sem um getur í b-, c-, og e-lið í neyðartilvikum;“ komi eftirfarandi:

„Heimilt er að rjúfa innsiglin sem um getur í b-, c-, og e-liðum:

— í neyðartilvikum,

— til að setja í, breyta eða gera við hraðatakmarkunararbúnað eða annan búnað sem stuðlar að auknu öryggi á vegum,

svo framarlega sem skráningarbúnaðurinn starfar rétt og með eðlilegum hætti og er aftur innsiglaður af viðurkenndum viðgerðarmanni eða verkstæði strax og hraðatakmarkunararbúnaðurinn eða annar búnaður sem stuðlar að auknu öryggi á vegum hefur verið settur í eða, eftir atvikum, innan sjö daga.“

3. Í V. kafla I. viðauka bætist eftirfarandi ákvæði við sem 5. liður:

„5. Leiðslurnar sem tengja sendi skráningarbúnaðarins skulu varðar með plasthúðuðu slíðri úr ryðfríu stáli samanklipnu í endann.“

2. gr.

Frá og með 1. janúar 1994 veita aðildarríkin ekki EBE-viðurkenningu fyrir skráningarbúnað sem er ekki í samræmi við ákvæði reglugerðar (EBE) nr. 3821/85, eins og henni er breytt með þessari reglugerð.

3. gr.

Frá og með 1. janúar 1996 skal skráningarbúnaður allra nýrra ökutækja sem tekinn er í notkun í fyrsta skipti vera í samræmi við reglugerð (EBE) nr. 3821/85, eins og henni er breytt með þessari reglugerð.

*4. gr.*Reglugerð þessi öðlast gildi þremur dögum eftir að hún birtist í *Stjórnartíðindum Evrópubandalagsins*.

Reglugerð þessi er bindandi í heild sinni og gildir í öllum aðildarríkjunum án frekari lögfestingar.

Gjört í Brussel 21. desember 1992.

Fyrir hönd framkvæmdastjórnarinnar,

Karel VAN MIERT

framkvæmdastjóri.⁽¹⁾ Stjtið. EB nr. L 370, 31. 12. 1985, bls. 8.⁽²⁾ Stjtið. EB nr. L 353, 17. 12. 1990, bls. 12.

REGLUGERÐ FRAMKVÆMDASTJÓRNARINNAR (EB) nr. 2479/95

frá 25. október 1995

um aðlögun að tækniframförum á reglugerð ráðsins (EBE) nr. 3821/85 um að taka upp skráningarbúnað í ökutækjum í flutningum á vegum

(Texti sem varðar EES)

FRAMKVÆMDASTJÓRN EVRÓPUBANDALAGANNA
HEFUR,

með hliðsjón af stofnsáttmála Evrópubandalagsins,

með hliðsjón af reglugerð ráðsins (EBE) nr. 3821/85 frá 20. desember 1985 um að taka upp skráningarbúnað í ökutækjum í flutningum á vegum ⁽¹⁾, eins og henni var síðast breytt með lögum um aðild Austurríkis, Finnlands og Svíþjóðar, einkum 17. gr.,

og að teknu tilliti til eftirfarandi:

Nauðsynlegt er að koma í veg fyrir hugsanlega misnotkun á rafeindaskráningarbúnaði í flutningum á vegum.

Á grundvelli reynslunnar og núverandi stöðu tæknimála er unnt að verja leiðslur sem tengja búnaðinn við merkjasendinn þannig að ekki sé hægt að komast að þeim með öðru en heilu plasthúðuðu slíðri úr ryðfríu stáli samanklemmdu í endann, eins og kveðið er á um í gildandi ákvæðum.

Með hliðsjón af endingartíma skráningarbúnaðar sem nú er í notkun er nauðsynlegt að taka upp þessa nýju tækni í bandalagsstöðlum um gerð og ísetningu rafeindaskráningarbúnaðar.

Ráðstafanirnar sem kveðið er á um í reglugerð þessari eru í samræmi við álit nefndar um aðlögun reglugerðar (EBE) nr. 3821/85 að tækniframförum.

Reglugerð þessi er bindandi í heild sinni og gildir í öllum aðildarríkjunum án frekari lögfestingar.

Gjört í Brussel 25. október 1995.

SAMÞYKKT REGLUGERÐ ÞESSA:

1. gr.

Eftirfarandi komi í stað 5. liðar í V. kafla I. viðauka við reglugerð (EBE) nr. 3821/85:

„5. Leiðslur sem tengja búnaðinn við merkjasendinn skulu varðar með heilu plasthúðuðu slíðri úr ryðfríu stáli samanklemmdu í endann, nema sambærileg vörn gegn handfjötlun sé veitt með öðrum hætti (t.d. með rafrænum eftirlitsbúnaði svo sem merkjadulritun) sem greint getur tilvist annars búnaðar sem ekki telst nauðsynlegur til að skráningarbúnaðurinn virki rétt og hindrar rétta virkni skráningarbúnaðarins með skammhlaupum eða truflunum eða breytingum á rafrænum gögnum frá hraða- og fjarlægðarnemanum. Samskeyti með inn-sigluðum tengingum teljast öfofin í skilningi þessarar reglugerðar.

Í stað áður nefnds rafræns eftirlitsbúnaðar getur komið rafstýring sem tryggir að skráningarbúnaðurinn geti skráð hverja hreyfingu ökutækisins, óháð merkjum frá hraða- eða fjarlægðarnemanum.“

2. gr.

Reglugerð þessi öðlast gildi á þriðja degi frá því að hún birtist í *Stjórnartíðindum Evrópubandalaganna*.

Hún kemur til framkvæmda 1. janúar 1996.

Fyrir hönd framkvæmdastjórnarinnar,

Neil KINNOCK

framkvæmdastjóri.

⁽¹⁾ Stjttíð. EB nr. L 370, 31. 12. 1985, bls. 8.

REGLUGERÐ FRAMKVÆMDASTJÓRNARINNAR (EB) nr. 1056/97

frá 11. júní 1997

um aðlögun að tækniframförum á reglugerð ráðsins (EBE) nr. 3821/85 um að taka upp skráningarbúnað í ökutækjum í flutningum á vegum

(Texti sem varðar EES)

FRAMKVÆMDASTJÓRN EVRÓPUBANDALAGANNA
HEFUR,

með hliðsjón af stofnsáttmála Evrópubandalagsins,

með hliðsjón af reglugerð ráðsins (EBE) nr. 3821/85 frá 20. desember 1985 um skráningarbúnað í ökutækjum í flutningum á vegum ⁽¹⁾, eins og henni var síðast breytt með reglugerð framkvæmdastjórnarinnar (EB) 2479/95 ⁽²⁾, einkum 17. gr.,

og að teknu tilliti til eftirfarandi:

Nauðsynlegt er að koma í veg fyrir hugsanlega misnotkun á rafeindaskráningarbúnaði við flutninga á vegum.

Samkvæmt reglugerð (EB) nr. 2479/95 ber að verja leiðslurnar sem tengja skráningarbúnaðinn merkjasendinum, nema sambærileg vörn gegn handfjötlun sé veitt með öðrum hætti (t.d. með rafrænum eftirlitsbúnaði svo sem merkjadulritun). Samskeyti með innsigliðum tengingum teljast órofin.

Skráningarbúnaður sem settur er í öll ný ökutæki sem tekin eru í notkun fyrsta sinni eftir 1. janúar 1996 skal vera í samræmi við ákvæði þessarar reglugerðar.

Iónaðurinn og framleiðendur vélknúinna ökutækja áttu í verulegum erfiðleikum með að setja varðar leiðslur í ökutæki í flokki M 1 og N 1, þar sem boð um hraða/fjarlægð berast um sambyggða nema eða ABS-nema.

Slíkir nemar eru ekki hannaðir með ísetningu varinnar leiðslu í huga. Nauðsynlegt er að heimila að tenging nema og aðlögunarbúnaðar með varinni leiðslu verði ekki skyldubundin, heldur skuli það aðeins eiga við um tengingu aðlögunarbúnaðar og skráningarbúnaðar.

Reglugerð þessi er bindandi í heild sinni og gildir í öllum aðildarríkjunum án frekari lögfestingar.

Gjört í Brussel 11. júní 1997.

Þar af leiðandi er nauðsynlegt að breyta reglugerðinni í samræmi við það.

Ráðstafanirnar, sem kveðið er á um í þessari reglugerð, eru í samræmi við álit nefndar um aðlögun reglugerðar (EBE) nr. 3821/85 að tækniframförum.

SAMÞYKKT REGLUGERÐ ÞESSA:

1. gr.

Eftirfarandi málsgrein bætist við 5. tölul. í V. kafla I. viðauka við reglugerð (EBE) nr. 3821/85.

„Að því er varðar framkvæmd þessa töluliðar eru ökutæki M 1 og N 1 skilgreind í A-hluta II. viðauka við tilskipun ráðsins 70/156/EBE (*). Í þeim ökutækjum sem búin eru snúningshraðarita í samræmi við þessa reglugerð og ekki eru hönnuð þannig að hægt sé að koma fyrir varinni leiðslu milli fjarlægðar- og hraðanema og skráningarbúnaðar skal koma aðlögunarbúnaði fyrir sem næst fjarlægðar- og hraðanemum.

Koma skal varinni leiðslu fyrir milli aðlögunarbúnaðarins og skráningarbúnaðarins.

(*) Stjtið. EB nr. L 42, 23. 2. 1970, bls. 1.“

2. gr.

Reglugerð þessi öðlast gildi á tuttugasta degi eftir að hún birtist í *Stjórnartíðindum Evrópubandalaganna*.

Hún kemur til framkvæmda 1. janúar 1996.

Fyrir hönd framkvæmdastjórnarinnar,

Neil KINNOCK

framkvæmdastjóri.

⁽¹⁾ Stjtið. EB nr. L 370, 31. 12. 1985, bls. 8.

⁽²⁾ Stjtið. EB nr. L 256, 26. 10. 1995, bls. 8.

VIÐAUKI III
Gerðir samkvæmt c-lið 2. mgr. 1. gr.

TILSKIPUN RÁÐSINS

frá 23. nóvember 1988

um staðlaðar aðferðir við eftirlit með framkvæmd reglugerðar (EBE) nr. 3820/85 um samhæfingu tiltekinnar löggjafar á sviði félagsmála er varðar flutninga á vegum og reglugerðar (EBE) nr. 3821/85 um að taka upp skráningarbúnað í ökutækjum í flutningum á vegum

(88/599/EBE)

RÁÐ EVRÓPUBANDALAGANNA HEFUR,

með hliðsjón af stofnsáttmála Efnahagsbandalags Evrópu, einkum 75. gr.,

með hliðsjón af tillögu framkvæmdastjórnarinnar ⁽¹⁾,

með hliðsjón af álitu Evrópuþingsins ⁽²⁾,

með hliðsjón af álitu efnahags- og félagsmálanefndarinnar ⁽³⁾,

með hliðsjón af ályktun ráðsins og fulltrúa ríkisstjórna aðildarríkjanna, sem komu saman á vegum ráðsins, frá 20. desember 1985 um bætta framkvæmd félagsmálareglugerða á sviði flutninga á vegum ⁽⁴⁾,

og að teknu tilliti til eftirfarandi:

Reglugerðir (EBE) nr. 3820/85 ⁽⁵⁾ og (EBE) nr. 3821/85 ⁽⁶⁾ eru mikilvægar við myndun sameiginlegs markaðar fyrir flutninga á landi og skipgengum vatnaleiðum.

Rétt beiting félagsmálareglugerða á sviði flutninga á vegum er undir samræmdu og virku eftirliti aðildarríkjanna komin.

Nauðsynlegt er að koma á lágmarkskröfum til að hafa eftirlit með að farið sé að viðeigandi ákvæðum til að draga úr og koma í veg fyrir brot.

⁽¹⁾ Stjtið. EB nr. C 116, 3. 5. 1988, bls. 17.

⁽²⁾ Álitu var skilað 17. nóvember 1988 (hefur enn ekki verið birt í Stjórnartíðindum EB).

⁽³⁾ Stjtið. EB nr. C 208, 8. 8. 1988, bls. 26.

⁽⁴⁾ Stjtið. EB nr. C 348, 31. 12. 1985, bls. 1.

⁽⁵⁾ Stjtið. EB nr. L 370, 31. 12. 1985, bls. 1.

⁽⁶⁾ Stjtið. EB nr. L 370, 31. 12. 1985, bls. 8.

Lýðveldið Portúgal hefur nú nýlega samþykkt reglur um eftirlit með flutningum á vegum og því ber að veita því heimild til að fresta beitingu þessarar tilskipunar.

Virkt og áhrifaríkt eftirlit alls staðar innan bandalagsins byggist á upplýsingaskiptum og gagnkvæmri aðstoð við framkvæmd reglugerðanna í aðildarríkjunum.

Skylt er að skiptast reglulega á upplýsingum.

Samræmd beiting félagsmálareglugerða á sviði flutninga á vegum er nauðsynleg til að komast hjá röskun á samkeppni milli flutningafyrirtækja og til að auka umferðaröryggi og efla félagslegar framfarir.

SAMÞYKKT TILSKIPUN ÞESSA:

l. gr.

Eftirlit

Markmiðið með þessari tilskipun er að mæla fyrir um lágmarksskilyrði fyrir eftirlit og rétta og samræmda beitingu á reglugerðum (EBE) nr. 3820/85 og (EBE) nr. 3821/85.

2. gr.

Eftirlitskerfi

Aðildarríkin skulu skipuleggja kerfi fyrir viðeigandi og reglubundið eftirlit, bæði á vegum og á athafnasvæðum fyrirtækja, sem hvert ár nær til stórs og dæmigerðs úrtaks kumanna, fyrirtækja og ökutækja á öllum flutningsviðum sem falla undir gildissvið reglugerða (EBE) nr. 3820/85 og (EBE) nr. 3821/85.

Hvert aðildarríki skal skipuleggja eftirlit á þann hátt þ:

— árlega sé kannað að minnsta kosti 1% vinnudaga ökumanna ökutækja sem falla undir gildissvið reglugerða (EBE) nr. 3820/85 og (EBE) nr. 3821/85,

— minnst 15% af heildarfjölda kannaðra vinnudaga sé vegaeftirlit og að minnsta kosti 25% eftirlit á athafnasvæðum fyrirtækjanna.

Fjöldi ökumanna sem eftirlit er haft með á vegum, fjöldi kannana á athafnasvæðum fyrirtækja, fjöldi kannaðra vinnudaga og fjöldi tilkynnta brota skal meðal annars koma fram í þeim upplýsingum sem sendar eru framkvæmdastjórninni í samræmi við 2. mgr. 16. gr. reglugerðar (EBE) nr. 3820/85.

3. gr.

Vegaeftirlit

Vegaeftirlit skal skipulagt á mismunandi stöðum og á vaða tíma sem er og ná til nægjanlega stórs hluta vegaeftirlitsins þannig að erfitt sé að forðast eftirlitsstaðina.

Atriði sem vegaeftirlit tekur til eru:

— akstursdagar, hlé og daglegur hvíldartími og einnig, ef skýrar vísbendingar eru um að reglur séu ekki virtar, skráningarblöð undanfarinna daga sem eiga að vera í ökutækinu í samræmi við 7. mgr. 15. gr. reglugerðar (EBE) nr. 3821/85,

— síðasti vikulegur hvíldartími eftir því sem við á,

— að ökuritú starfi rétt (athugun á því hvort ritinn og/eða skráningarblöðin hafi verið misnotuð) eða, eftir því sem við á, að þau skjöl sem um getur í 5. mgr. 14. gr. reglugerðar (EBE) nr. 3820/85 séu fyrir hendi.

Vegaeftirlit skal framkvæmt án mismununar eftir öku-
ækjum eða ökumönnum, hvort sem þeir eru innlendir eða
kki.

Til að auðvelda störf viðurkenndra skoðunarmanna
skal útvega þeim:

— skrá yfir helstu atriði sem kanna skal,

— yfirlit yfir algengustu tækniorð og -hugtök á ýmsum tungumálum sem notuð eru í tengslum við flutninga-
starfsemi á vegum. Framkvæmdastjórnin sér aðildar-
ríkjnum fyrir slíku yfirliti.

5. Ef niðurstöður vegaeftirlits með ökumanni ökutækis sem skráð er í öðru aðildarríki gefa ástæður til að ætla að brot hafi verið framið, sem ekki kemur fram við eftirlitið vegna skorts á nauðsynlegum gögnum, skulu lögbær yfirvöld hlutaðeigandi aðildarríkja aðstoða hver önnur við að skýra málið. Þegar þar til bær aðildarríki láta fara fram eftirlit á athafnasvæðum fyrirtækisins skal senda niðurstöðurnar til annarra hlutaðeigandi aðildarríkja.

4. gr.

Eftirlit á athafnasvæðum fyrirtækja

1. Eftirlit á athafnasvæðum sem kveðið er á um í 1. mgr. 2. gr. skal skipulagt með hliðsjón af fenginni reynslu af mismunandi flutningsviðum.

Eftirlit skal einnig framkvæmt á athafnasvæðum fyrirtækja þegar alvarleg brot á reglugerðum (EBE) nr. 3820/85 og (EBE) nr. 3821/85 hafa komið í ljós við vegaeftirlit.

2. Atriði sem kanna skal á athafnasvæðum fyrirtækja, auk þeirra sem athuguð eru í vegaeftirliti, eru:

— vikulegur hvíldartími og akstur tími milli þessara hvíldartíma,

— hálfsmánaðarleg takmörkun á akstur tímum,

— uppbót fyrir styttn daglegan eða vikulegan hvíldar-
tíma,

— notkun skráningarblaða og/eða skipulagning á vinnu-
tíma ökumanna.

3. Að því er varðar markmið þessarar greinar hefur eftirlit, sem lögbær yfirvöld framkvæma á athafnasvæðum á grundvelli viðeigandi skjala sem fyrirtæki láta í té að beiðni yfirvaldanna, sama gildi og eftirlit sem framkvæmt er á athafnasvæðum fyrirtækja.

5. gr.

Samstillt og samræmt eftirlit

1. Aðildarríkin skulu að minnsta kosti tvisvar á ári láta fara fram samstilltar aðgerðir við eftirlit með ökumönnum á vegum og ökutækjum sem falla undir gildissvið reglugerða (EBE) nr. 3820/85 og (EBE) nr. 3821/85.

2. Eftirlitsyfirvöld í tveimur eða fleiri aðildarríkjum skulu þegar því verður við komið framkvæma slíkar aðgerðir samtímis, hver yfirvöld á sínu yfirráðasvæði.

6. gr.

Upplýsingaskipti

1. Gagnkvæm upplýsingaskipti samkvæmt 3. mgr. 17. gr. reglugerðar (EBE) nr. 3820/85 og 3. mgr. 19. gr. reglugerðar (EBE) nr. 3821/85 skulu fara fram reglulega á tólf mánaða fresti og í fyrsta sinn sex mánuðum eftir birtingu þessarar tilskipunar ⁽¹⁾ og einnig í einstaka tilvikum þegar aðildarríki fer sérstaklega fram á það.

2. Í þessu skyni skulu lögbær yfirvöld í hverju aðildarríki nota staðlað skýrslueyðublað sem framkvæmdastjórnin hannar að höfðu samráði við aðildarríkin.

7. gr.

1. Aðildarríkin, að Lýðveldinu Portúgal undanskildu, skulu samþykka nauðsynleg lög og stjórnsýslufyrirmæli til að fara að tilskipun þessari í síðasta lagi 1. janúar 1989.

Lýðveldið Portúgal skal samþykka nefnd lög og stjórnsýslufyrirmæli í síðasta lagi 1. janúar 1990.

2. Aðildarríki skulu senda framkvæmdastjórninni lög og stjórnsýslufyrirmæli sín varðandi beitingu tilskipunar þessarar.

8. gr.

Tilskipun þessari er beint til aðildarríkjanna.

Gjört í Brussel 23. nóvember 1988.

Fyrir hönd ráðsins,

Th. PANGALOS

forseti.

⁽¹⁾ Tilskipunin var birt aðildarríkjunum 24. nóvember 1988.

ÁKVÖRDUN FRAMKVÆMDASTJÓRNARINNAR

frá 22. febrúar 1993

um útlit staðlaðs eyðublaðs sem mælt er fyrir um í 6. gr. tilskipunar ráðsins 88/599/EBE um flutninga á vegum**(93/172/EBE)**FRAMKVÆMDASTJÓRN EVRÓPUBANDALAGANNA
HEFUR,

með hliðsjón af stofnsáttmála Efnahagsbandalags Evrópu,

með hliðsjón af tilskipun ráðsins 88/599/EBE frá 23. nóvember 1988 um staðlaðar aðferðir við eftirlit með framkvæmd reglugerðar (EBE) nr. 3820/85 um samhæfingu tiltekinnar löggjafar á sviði félagsmála er varðar flutninga á vegum og reglugerðar (EBE) nr. 3821/85 um að taka upp skráningarbúnað í flutningum á vegum ⁽¹⁾, einkum 6. gr,

að fengnu samþykki aðildarríkjanna í samræmi við 2. mgr. 6. gr. í tilskipun 88/599/EBE,

og að teknu tilliti til eftirfarandi:

Nauðsynlegt er að ákveða útlit staðlaða eyðublaðsins sem kveðið er á um í 2. mgr. 6. gr. tilskipunar 88/599/EBE og lögbær yfirvöld aðildarríkjanna hyggjast nota til að skiptast á upplýsingum með reglubundnu millibili sem er liður í áætlun um gagnkvæma aðstoð.

SAMÞYKKT ÁKVÖRDUN ÞESSA:

1. gr.

1. Staðlaða eyðublaðið sem um getur í 2. mgr. 6. gr. tilskipunar 88/599/EBE skal líta út eins og fyrirmyndin í viðaukanum við ákvörðun þessa.

2. Lögbær yfirvöld aðildarríkjanna skulu nota þessi eyðublöð frá og með 1. apríl 1993.

2. gr.

Ákvörðun þessari er beint til aðildarríkjanna.

Gjört í Brussel 22. febrúar 1993

Fyrir hönd framkvæmdastjórnarinnar,

Abel MATUTES

framkvæmdastjóri

⁽¹⁾ Stjirtó. EB nr. L 325, 29. 11. 1988, bls. 55.

